

Redacción
Administración:
B L A S 1951
U. T. 59-3667
Bs. Aires
★

O C N I N A :

Za eno leto
\$ 8.—
Za pol leta
\$ 5.—
a inozemstvo
2 Dolarja
zna štev. 20 cts.

SLOVENSKI GLAS

(LA VOZ ESLOVENA)

PERIODICO QUINCENAL DE LA COLECTIVIDAD ESLOVENA (YUGOSLAVA) PARA TODA SUD AMERICA. ORGANO DEL CONSEJO ESLOVENO QUE REPRESENTA TODAS LAS SOCIEDADES ESLOVENAS

REGISTRO NACIONAL
DE LA PROPIEDAD
INTELLECTUAL
No. 225027

CORREO
ARGENTINO
CENTRAL B

FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 3159
TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 1551

O (AÑO) I.

BUENOS AIRES, 5 DE JULIO (JULIJA) DE 1947

Núm. (Štev.) 20

1816 - 9 DE JULIO - 1947

LA DECLARACION DE LA INDEPENDENCIA DE LA NACION ARGENTINA

— HECHOS SOBRESALIENTES QUE LA PRECEDIERON —

Como consecuencia de la influencia ejercida en el Primer Triunvirato Bernardino Rivadavia, y por inspiración suya, este organismo expidió el 11 de noviembre de 1812 un Estatuto Provisional, una de cuyas cláusulas era la convocatoria a una Asamblea Nacional, la que debía constituirse de acuerdo a las normas que el mismo Triunvirato fijara. Esta Asamblea duró solo tres días en sus funciones y, habiendo entrado en conflicto con el Poder Ejecutivo, el Triunvirato, éste la disolvió. Así las cosas cuando el momento de renovar en sus funciones a uno de los Triunviro. Pero el contenido de la guarnición militar de la ciudad de Buenos Aires, apoyado por el pueblo de la misma, hizo que este Triunvirato cesara en sus funciones, y como consecuencia de ello, se instaurase uno nuevo en el Poder. Este fue constituido por Juan José Paso, Nicolás Rodríguez Peña y Antonio Larrea, y una de sus obligaciones era llamar a elecciones generales para la constitución de una Asamblea cuyas atribuciones serían amplias, lo establecía el acta de constitución del Segundo Triunvirato: "que los poderes de esta Asamblea sean con toda la extensión que quieran darle los miembros", debiendo esta Asamblea formar una constitución nacional. Esta Asamblea es conocida con el nombre histórico de "Asamblea del 13", y se instaló en medio del regocijo popular el 31 de enero de 1813, dentro del plazo fijado por la convocatoria del Segundo Triunvirato.

Entre los dos importantes proyectos de Constitución que le fueron presentados no fué aprobado ninguno por llevar consignada la declaración expresa de independencia, que la Asamblea no se atrevía a proclamar aún. Después de los recientes triunfos del General Belgrano en el Norte, en las provincias de Tucumán y Salta, prefiriendo en cambio preparar el terreno para la independencia, se fin, y desarrollando en cambio una encomiable labor de carácter político y legislativo. Pero la declaración de la independencia iba implícita en la supresión del nombre de Fernando VII, el monarca español, en la resolución formulada al constituirse esta Asamblea del año 13.

Entre sus resoluciones cabe destacar la aprobación del Himno Nacional presentado por el poeta Vicente López y Planes, con música de Blas Parera. Suprimió los títulos de nobleza, la esclavitud, la inquisición, prohibió el duelo y hizo destruir por el fuego en la plaza pública, los instrumentos de tortura, reconoció prácticamente la igualdad entre el blanco y el indio, reconoció la libertad de cultos y adoptó la religión católica como religión oficial. Consagró el 25 de Mayo como fiesta cívica, etc. Reformó el Estatuto Provisional creando el Directorio, siendo nombrado primer Director Juan Manuel de Gervasio Anton Posadas, que asumió el mando el 31 de enero de 1813.

La actuación de Posadas se produjo una ruptura abierta con la Real Audiencia de España, la forma republicana de gobierno, amplia autonomía local bajo una federación, exigencias que la Asamblea no convalidó fuera de la ley. A todo esto circulaban rumores de que se venían a celebrar elecciones monárquicas en Europa, lo cual, unido a lo anterior, trajo como consecuencia la renuncia de Posadas como Director, siendo nombrado Director el Gral. Alvear.

Al principio del año 1815, la situación era desesperante. Sobrevinieron las invasiones de Vilcapujio y Ayohuma en el Norte; Artigas se levantaba en el Uruguay. En vista de todo ello, el Directorio resolvió gestionar el reconocimiento de la independencia, negociar con la metrópoli para conseguir un arreglo pacífico, y tratar con Portugal para evitar una intervención a favor de España.

La situación se hizo insostenible, habiendo dejado el Uruguay en poder de los caudillos del interior, Alvear tuvo que abandonar el cargo.

Se nombró Rondeau como Director Supremo Interino, quien convocó elecciones generales de diputados para un Congreso a realizarse a principios de 1816. En este Congreso, no todas las provincias estuvieron representadas. Se abstuvieron las provincias del Litoral influenciadas por el Imperio del Paraguay mantenido en su aislamiento por el Imperio español. En este Congreso predominó, como en todas las asambleas de la época, el elemento clerical y legista. Los diputados por Cuyo obedecieron a las directivas del Gral. José de San Martín, quien por medio de ellos decidió definitivamente al Congreso.

El Congreso se reunió solemnemente el 24 de marzo de 1816 a las 12 de la mañana y sesionó hasta el 11 de febrero de 1820 en que fué disuelta. La definición del carácter emancipador de la revolución no podía

SOVJETI SO PONOVRNO DOKAZALI DOBRU VOLJO DO PRAVICNEGA MIRU

KONFERENCA ZUNANJH MINISTROV V PARIZU

Sovjetska Zveza se je takoj odzvala vabilu Bevincina in Bidala in Molotov se je z njimi že sestala. Namen te konference je sprejeti načrt Marshalla, da bi se pomagalo po vojni opustošenim evropskim državam.

Da so se Sovjeti odzvali vabilu in se udeležili konference je to iznenadilo zapadne reakcionarne sile kajti prepričani so bili, da se Sovjeti ne bodo udeležili sklicane konference. Sovjetska Zveza je dala takoj kratek odgovor: Naloga evropskih držav je, da se čimprej dvigne narodno gospodarstvo, ki je bilo radi vojne prizadeto.

Ponovno zremo v Pariz in pričakujemo kakšen bo sklep zunanjih ministrov in sploh ako pridejo do pravega sporazuma. O konferenci v Moskvi so reakcionarne sile že v naprej obetale frakas, istotako oddajajo danes v svet vesti na katere se ne moremo zanesti.

Sicer pa lahko sami predvidevamo izid konference v Parizu. Anglosaksonci nudijo svoje milijone, da bi čimprej ekonomsko dvignili opustošene evropske države. Videli smo že kakšno pomoč so dali Grčiji in Turčiji in hočejo danes enako pomoč nuditi tudi drugim državam. Sovjeti se z Marshallovim načrtom ne strinjajo, ker razvidno je, da hočejo anglosaksonci s svojo "dobrodušno pomočjo" ekonomsko zaslužiti evropske države. Sovjeti pa vztrajajo naj se narodom da pomoč, da ostanejo ekonomsko in politično neodvisni. Evropski narodi potrebujejo pomoč, kajti preživeli so štiriletno borbo, v kateri je bila njihova ekonomija popolnoma uničena. Ta pomoč

jim lahko pride iz Amerike, ki ni trpela vojne na lastni zemlji, zato pa so njene tovare ostale nedotaknjene. Evropski narodi ki so komaj izšli iz sužnosti, nočejo pasti v novo, kajti izkušnje Grčije in Turčije jasno dokazujejo, da ameriška pomoč pomeni le usiliti njihov kapital v od vojne opustošene dežele, na ta način bi te dežele bile ekonomsko odvisne od Sev. Amerike.

Sovjeti so v tem pogledu previdni, kajti nič dobrega ne more pomeniti, da se za varuhe ameriškega uložnega kapitala postavljajo reakcionarne vlade, kakor je grška, De Gasperi-jeva v Italiji in nekatere druge. To dobro vidijo tudi evropski narodi, zato se ameriške pomoči, čeprav jo krava potrebujejo, tudi hojijo.

400.000 RAZSELJENCEV BODO PRESELILI IZ EVROPE V AMERIKO

Washington, 5. jun. (Londonški radio). — Pododbor ameriškega predstavniškega doma je pričel razpravljati o zakonskem načrtu, ki dovoljuje, da se vseli v prihodnjih štirih letih 400 tisoč razseljencev iz Evrope v Združene države Amerike.

Generalni direktor Unre generalni major Rooks je ostro napadel kampanjo surovih klevet in žalitev, ki jo vodijo v Združ. Amer. Državah z namenom, da bi preprečile repatriacijo večjega števila razseljencev iz raznih taborišč v Evropi, Rooks je tudi izjavil, da mu ni znan niti en primer, da bi koga po repatriaciji preganjali, čeprav je bilo po vojni repatriiranih nad 7 milijonov razseljencev.

demorarse por más tiempo. Desde hacía 6 años se mantenía la ficción de un acatamiento a Fernando VII quenadie sentía, y las alternativas de la política interior y las amenazas del exterior imponían actitudes claras y definidas. Así lo comprendió San Martín que escribió a los diputados por Cuyo: "Hasta cuando esperamos para declarar nuestra independencia? Es ridículo acuñar moneda, tener pabellón y cocerda nacional, y por último hacer la guerra al soberano de quien se dice dependemos y permanecer a pupilo de los enemigos... Y si tiene riesgos, para los hombres de coraje se han hecho las empresas!"

El 9 de julio de 1816 se votó un plan de trabajos para la Asamblea y se pasó al 3er. punto del orden del día. El Secretario preguntó "si querian que las Provincias de la Unión fuesen una nación libre e independiente de los Reyes de España y su metrópoli". Los diputados, poniéndose de pie, por aclamación unánime y entusiastamente respondieron: "Si".

Hasta aquí la historia. Desde que ese "sí" fuera pronunciado han pasado 131 años, y a pesar de todos los inconvenientes, el Gran Pueblo Argentino ha seguido la luminosa trayectoria histórica jalonando de hechos brillantes y nobles su camino, guiado por los Prohombres que le dieron la nacionalidad.

A este gran Pueblo, en el seno del cual conviven todos los Yugo-eslavos que han emigrado a esta parte de América, vaya nuestra más sincera felicitación y deseos de que continúe en la luminosa trayectoria iniciada.

(Hechos históricos extractados de "Historia Argentina" de J. C. Astolfi y R. C. Migone.)

Italijanska reakcija, kateri načeljuje De Gasperi, ne more zatreti demokratično gibanje delavskih množic

Kakor je vsem znano je De Gasperi setaval vlado iz katere je izključil socialiste in komuniste. Že ob krizi italijanske vlade je vse časopise objavljalo komentarje v katerih je ostro obsojalo De Gasperijev korak kot nasproten ustavi. Tudi parlamentarne skupine večine strank so izdale poročila, kjer so poudarjale, da je De Gasperijeva poteza nevaren maneuver, ki prihaja v trenutku, ko naj bi vlada pričela izvajati svoj gospodarski in finančni program.

Združena italijanska reakcija hrepeni po novem fašističnem diktatorju. Nekateri časnikarji so se celo javno izjavili, — da bi bil Musolini, če ga ne bi komunisti iz "varnostnih razlogov" ubili, zopet poklican, da vodi državo, ki je zbolela zaradi tripartitskih preprirov.

Sestavljena italijanska vlada je sedaj izrazila De Gasperiju zaupen glas. Ni pa to nobeden zaupen glas, temveč prava obsodba, ker zaupanje je dobil le od strani reakcionarnih in novih fašistovskih strank.

Predsednik De Nicola naznanja njegov odstop "iz vzrokov slabega zdravja".

Vlada je izšla iz ene krize in že ji preti druga hujša politična kriza. To so vse posledice vplivanja inozemskih reakcionarnih sil v notranjo italijansko

politiko. Zaslepiti se hoče italijansko ljudstvo s "pomočjo", ki jo je obljubil general Marshall. Vlada danes pa ne more več prikrivati, da je že napol kolonija inozemskega kapitalizma.

Italijanska vlada je nemogoče, da bi se vzdržala brez sodelovanja demokratičnih strank. Odpor italijanskih množic napram De Gasperiju narašča.

Že se pojavljajo odprte demonstracije proti De Gasperijevi vladi. Dne 29. junija je De Gasperi odpotoval v Benetke, da bi na trgu Sv. Marka govoril. Množica pripadnikov demokratičnih strank pa je s krikom in žvižganjem prekinila govor De Gasperiju. Ogorčeno ljudstvo je tudi napadlo manifestacijo mladine Demokratične-Krščanske stranke in policija ni mogla niti s plinom obdržati red. De Gasperi je večkrat skušal govoriti, a se mu ni posrečilo in zato je le zagrozil: "Levičarski elementi vas ne bodo nikoli ostrašili. Ne zavedajo se, da boriti se proti nam, ki predstavljamo najmočnejšo politično stranko, pomeni boriti se napram demokratičnim principom in v nevarnosti so, da izginejo za vedno."

Toda ne De Gasperijeva dejanja, ne grožnje in ne "obljubljena" pomoč ne bodo zatrle gibanje delovnih italijanskih množic, katere zahtevajo dostojni življenjski standard.

Kdo je preprečil v Moskvi sporazum o mirovni pogodbi z Avstrijo

Celovški list "Volkswille" je 25. maja objavil nove podatke, zakaj ni bila z Avstrijo že sklenjena mirovna pogodba. Med drugim je navedel poročilo dunajskega poročevalca angleške poročevalske agencije "Telepress", po katerem sta v zadnjem trenutku konference zunanjih ministrov v Moskvi preprečila sporazum o avstrijski mirovni pogodbi John Foster Dulles, svetovalec zunanjega ministra Združenih držav Marshalla, in avstrijski zunanji minister dr. Gruber, ki jima je pri tem pomagal general Clark.

Kakor poroča "Telepress", je bil Marshall pripravljen skleniti z Molotovom kompromis glede avstrijskega vprašanja, toda Dulle je bil od vsega početka odločen, da prepreči sporazum. Zastopal je stališče, da mora izid moskovske konference dokazati, da se s Sovjetsko zvezo ni mogoče sporazumeti v nobeni zadevi. Zato je poslal Dulles generala Marka Clarka z letalom na Dunaj na razgovor z avstrijskim min. predsednikom Fieglom.

Komaj se je Clark vrnil z Dunaja v Moskvo, je poklical k sebi avstrijski zunanji minister Gruber ameriškega časopisnega poročevalca in mu izjavil: "Avstrija ne bo podpisala pogodbe, ki bi jo smatrala kot nesprejemljivo, in zato bi bilo najbolje, da se predloži vse avstrijsko vprašanje organizaciji Združenih narodov."

Poročila, pripravljena v tem smislu za ameriški tisk, so prispevala še svoje, da se je preprečil kompromis. Marshall je v zadnjem trenutku pristal na predlog Molotova, naj bi se sporne točke avstrijske mirovne pogodbe obravnavale na Dunaju. Da še vedno računajo z možnostjo, da bi predložili avstrijsko zadevo organizaciji Združenih narodov, čeprav za to po njenih pravilih ni najmanjše možnosti, dokazuje izjava Clarka po vrnitvi v Ameriko, "da preprečuje sovjetsko zadržanje čim prejšnjo obnovo Avstrije in da naj bi se avstrijska zadeva, če bo Sovjetska zveza vztrajala do konca leta na svojem stališču in ne bo sprejela svojih zahtev glede na avstrijsko mirovno pogodbo, predložila generalni skupščini organizacije Združenih narodov."

Moskovski radio je postavil vprašanje, s kakšnih razlogih temelje očitki Marka Clarka Sovjetski zvezi. Odgovoril je general Clark sam. Moskovski radio pravi: "Clark je torej izjavil, da bodo Združene države pustile svoje vojaške sile toliko časa v Avstriji, kolikor bo potrebno za njeno neodvisnost. Ta izjava je v direktnem nasprotju s sporazumom, doseženim v Moskvi, da se bodo okupacijske čete umaknile iz Avstrije 90 dni po podpisu mirovne pogodbe."

Izjava generala Clarka, je nadaljeval moskovski radio, dokazuje, da so v Ameriki ljudje, ki imajo namen, omejiti suverenost Avstrije in pustiti za nedoločen čas svoje čelne na avstrijskem ozemlju.

Po teh odkritjih agencije "Telepress" je tudi razumljiva zavlačevalna taktika ameriškega zastopnika v zavezniški komisiji Avstrijo na Dunaju, ki že skozi tedne cvili s svojimi formalnimi predlogi vsako uspešno delo. Glede na to so tudi razumljive vsakršne ponovljene izjave avstrijskega zunanjega ministra dr. Gruberja in min. predsednika Fiegla, da "Avstrija ne bo podpisala mirovne pogodbe, če ji ne bodo priznali meje decembra 1937."

Indirektno je potrdil razkritje agencije "Telepress" tudi uvodnik v listu "Neue Zeit" dne 25. aprila, glasilo deželnege vodstva socialistične stranke v Gradcu, ki je namizoval, "da so bili zastopniki Amerike, Velike Britanije in Francije v zadnjem trenutku konference v Moskvi pripravljani v toliko pristani na sovjetsko-jugoslovanske mejne zahteve, da bi bila meja ob Dravi sprejeta kot kompromisna rešitev."

Avstrijsko demokratično ljudstvo bo vsakom popolnoma spoznalo in razkrinkalo dvojni vlogi nekaterih članov svoje vlade, ki so pred javnostjo hoteli zvaliti krivdo, da v Moskvi niso sporazumeli glede avstrijske mirovne pogodbe, na Sovjetsko zvezo in demokratično Avstrijo, med tem ko hočejo nekateri zapadni zavezniki porabiti Avstrijo kot orodsko desko svojih imperialističnih težev.

Z bombami in nasiljem se ne bo preprečilo gibanje delavskih množic

Zločinski atentat — 3 mrtvi in 30 ranjenih

V nedeljo 30. junija je imela shod tukajšnja Socijalistična Stranka. Shod se je vršil v ulici A. Thomas in Federico Lacroze ob 17 uri in namen tega je bil javno protestirati proti napadu na knjižnico Socijalistične stranke 17. sekcije, kateri se je pred časom izvršil.

Ob napovedani uri se je zbralo na omenjenem križišču še precejšnje število članov in simpatizantov socialistične stranke. Nastopili so razni govorniki in shod se je vršil v popolnem redu.

Nastopil je zadnji govornik ob 19 uri. Kar naenkrat se je med prisotno množico slišalo močno eksplozijo, katera je povzročila velik plamen. Nastavljen peklenjski stroj je eksplodiral. Zaslišal se je krik in stokanje in ljudstvo je prestrašeno bežalo. Nudila se je nato groz-

na slika: Na ulici je ležalo mnogi ljudi ranjenih in 1 mrtev. Ranjence je policija odpeljala takoj v bolnice in nekaterih stanje je bilo resno. Izmed teh so potem še 2 umrli. Tragičen rezultat: 3 mrtvi in 30 ranjenih.

Na mestu je obležal 47 letni E. Karlo Delconte, katerega se hoče danes obdolžiti, da je nastavljen bomba, ali da mu je ta pred časom eksplodirala. Policija izjavlja, da je na domu Delcontea našla propagando komunistične tendence in se hoče radi tega naprti krivdo zločinskega dejanja na Komunistično Stranko.

Tukajšnje demokratično časopisje ostro obsoja kriminalno roko, ki je postavila peklenjski stroj in zagotavlja, da so to izvršili znani izivači fašistovskih tendenc. Vsa javnost se tudi zgraža nad zločinskim dejanjem in nestrpnostno pričakuje, da se zločince iztakne in jih obsodi.

Ayuda a la reconstrucción de Yugoslavia

La colectividad yugoslava, en la Argentina, durante y después de la guerra, ha dado muchas pruebas no sólo del abnegado patriotismo sino también de elevadísimo sentimientos de filantropía y de humanidad; ha ayudado considerablemente a las poblaciones sufridas y a sus indigentes familias. El Gobierno y la Cruz Roja Yugoslavos lo han reconocido y agradecido públicamente y reiteradamente, resultando de una forma inusitada la ayuda recibida que tanto bien ha proporcionado a los pueblos yugoslavos. Pero, han contribuido todos los inmigrantes yugoslavos a esa patriótica y noble obra? — ¿No quedan todavía muchos que han dejado de cumplir con el sacrosanto deber? La conciencia de cada uno tiene la contestación. ¿Y los que han respondido a las exhortaciones y llamamientos patrióticos de las Organizaciones de Ayuda, han llegado hasta donde exigían las circunstancias? — En principio sí, pero aun queda mucho que hacer. La obligación patriótica siempre subsiste, no tiene fin; del mismo modo que no lo tiene el deber filial. Por lo tanto siempre que sea posible, y a veces con sacrificio, es menester volver a ayudar.

Con la ayuda de la UNRRA, en su principio, la de sus hijos inmigrantes, y con los productos naturales de su suelo, los pueblos yugoslavos se han

salvado en gran parte de la inanición y por lo tanto del peligro de agotamiento seguro. Aquellos a quienes las guerras nazi-fascistas, han sido sacados luego desesperadamente por la desolación y la miseria. Pero por fortuna han logrado mantenerse en pie, resignados, consolados en parte, dispuestos a iniciar una nueva vida, una vida de esperanza y del porvenir venturoso.

Al terminar la lucha por la liberación de la Patria avasallada, el cuadro que ofrecía el suelo patrio ha sido horrible, tremendo; por doquier ruinas y miseria, lágrimas y suspiros; hasta el cielo parecía estar envuelto en un manto negro para completar el luto de toda una nación. Los que se salvaron se miraban y no se reconocían; ni tampoco ya reconocían sus casas, ni muchos de sus pueblos. ¿Cómo los iban a reconocer si ya no existían? Todo arrasado y abrasado, quedaban tan sólo los escombros calcinados y en muchos casos el olor repugnante a carne humana. Los puentes, caminos y vías férreas, instrumentos de unidad y de progreso, destruidos y carbonizados; los vapores y los barcos hundidos; las fábricas, donde millares de seres se ganaban el sustento, corrieron la misma suerte, si nescaparse.

(Continuación en la página 12.)

U. S. J. Lipa in Pododbor San Martín

V A B I J O

na prireditve, ki se vrši v SOBOTO 26. JULIJA ob 21 uri v dvorani SARMIENTO, ulica Pueyrredón 54 — VILLA BALLESTER

(Nasproti postaje F. C. C. A.)

Na sporedu so pesmi, ki jih izvaja mešan zbor Slovenskega Sveta, baritonist Angel Hrovatin, mlada plesalka Lidia Gabrovec in razne druge umetniške točke.

Po končanem sporedu prosta plesna zabava. Svira Samčev orkester. Cisti dobiček gre za pomoč domovini. — Vabi Prireditveni Odbor.

Prevozna sredstva: Kolektivi št. 1, 4, 8, 143 in vlak F.C.C.A.

Prva Kampanja za SLOVENSKI GLAS

Da nam je naš tisk zelo potreben in koristen, posebno še v današnjih časih, verno dobro prav vsi. Da pa ni vsak naš rojak naročen na Slov. Glas in zakaj ni, je problem, ki ga moramo rešiti. Zato se je pa pred kratkim ustanovil odbor, da pregleda in preuči vse te hibe, katere so nastale, tega smo si naredili nalogo, da prične in zakaj je komaj petina naših rojakov naročenih na edino naše glasilo. Radi smo PRVO KAMPANJO za nove naročnike, katera bo trajala od 1. julija do 31. decembra t. l. Zato so se vršile potrebne priprave in se je že ustanovil poseben odbor. Predlažen je bil načrt in kar je najglavnejše, je za to dober odmev, da cela naša naselbina je pripravljena sodelovati, da razširi mo naš list Slovenski Glas in ga po moči tudi izboljšamo. Ta naša prva kampanja bo zasedala celo Južno Ameriko. Zato pa cenjena tovarišica in zavedni tovariš, lahko štejemo tudi Tebe v to četo? Ko prečitaš te vrstice, pomisli na naše zavedne brate v domovini ter skleni, da tudi Ti boš moralno in materialno podprl naše glasilo "Slovenski Glas", da tudi bratje v domovini bodo čitali, da vsi, ki nas je rodila slovenska mati smo pripravljeno dokazat svetu, da smo ponosni biti Slovenci, Jugoslovani in Slovani.

Da naša nova domovina, tako hitro vstaja iz razvalin, kamor jo je pahnil naci-fašizem in izdajalci svojega naroda, je predvsem zasluga UDARNIKOV, kateri se trudijo, da v najkrajšem času čimveč izvršijo.

Tudi mi za razširit naš Slov. Glas kličemo: UDARNIKI, NA DELO ZA RAZŠIRJENJE NAŠEGA LISTA! — Vsakega, ki se zaveda pomena našega tiska, vabimo in pozivamo naj se pridruži tej akciji za naš list. Vsakemu, kateri se nahaja v mestu ali na deželi, se priporoča naj se drži sledečih nasvetov:

1) Vsak v svojem okraju, kjer nimamo naših društev ali organizacij, naj poizve za naslove naših rojakov, če je le moč, da bi se vdobili dva ali trije rojaki, ter ustanovili nekakšen odbor za kampanjo novih naročnikov.

2) V vsakem okraju, kjer so naši trgovci ali industrialci jih naprositi za oglas v našem listu.

3) V okrajih, kjer obstajajo naše organizacije, naj se vrše čajanke, lunchi, sestanki ali podobno v namen za razširitev našega tiska. Ob takih prilikah, je priporočljivo nabirati za tiskovni sklad Slovenskega Glasa.

Umestno bi bilo, da se poroča o teh dogodkih v Slov. Glasu potom zastopnika ali dopisnika.

Da se ta kampanja čim uspešneje razvije je odbor sklenil pokloniti NAGRADE in objavljati ČASTEN SEZNAM posameznikov, kakor organizacij, kateri se bodo najbolj izkazali. Po-

vedati moramo tudi, da že na prvi poziv, so se odzvale naše organizacije v mestu in na deželi. Nas veseli, da tovariši v Piñeyru so senam takoj pridružili, kakor enako iz Córdoba so nam obljubili takojšnjo pomoč. Tudi naša zavedna mladina je pripravljena sodelovati rama ob rami za čim večji uspeh. V imenu odbora vsem najlepša hvala, ki ste se odzvali, enako upamo da bo mnogo tovarišic in tovarišev, ki se bodo odzvali našemu klicu. Naprošamo vse one, ki imajo kakšno nepriliko pri listu, da ga redno ne dobivajo, naj prvo poizkusijo pri poštnem uradu in če pa tam ni krivde, pišite na upravo lista, C. Ramón Lista 5158, Capital Federal. Naročnikom in oglaševalcem v mestu in okolici dajemo na znanje, da v najkrajšem času se bodo odprli uredniški in upravniški prostori v gori omenjenih prostorih, kjer bodo tudi določene uradne ure. Nadalje pozivamo in naprošamo, da pri obisku naših zastopnikov posebno pri tej kampanji, jim greste v vseh ozirih na roke. Tovariši in tovarišice, na delo za razširjenje našega Slovenskega Glasa.

ODBOR ZA KAMPANJO SLOVENSKEGA GLASA

ISČE SE

Benedikt Gomišček je prejel pismo od sestre v katerem ga ona naproša naj poizve za Kristino Peric poročeno Makovec, katera naj piše na naslov: Roža Slejko - Ločnik 116 pri Gorici — Slovensko Primorje.

SPREMEMBA PRI UREDNIŠTVU "SLOVENSKEGA GLASA"

Na eni svojih zadnjih sej je tiskovni odbor "Slovenskega Glasa" sprejel ostavko, katero je podal naš dosedanji urednik tov. Josip Novinc. Ostavka je opravičena, ker je tov. Novinc že več časa zaposlen daleč na deželi in pri njegovi najboljši volji, mu je nemogoče sodelovati pri našem listu.

Tiskovni odbor Slov. Glasa se najtoplejše zahvaljuje tov. Josipu Novincu za njegovo dosedanje delovanje, takor tudi za prizadevanje in vzpodbudo pri združitvi naših glasil in organizacij.

Tiskovni odbor sporazumno s Slovenskim Svetom je imenoval kot glavnega urednika Slovenskega Glasa tov. Slavkoto Škofa in sourednike tov. Staneta Baretto in tov. Mirkota Ščurk.

Upamo, da bodo izvoljenim tovarišem naši sotrudniki šli na roko tudi v bodoče in jim pomagali pri izdajanju našega glasila "Slovenskega Glasa".

Tiskovni Odbor "Slovenskega Glasa"

ROSARIO NAGLA SMRT

Rojak Franc Leskovec, star 46 let, doma iz Črnega Vrha pri Idriji je dne 24. maja vstal, da bi se odpravil na delo. Prižgal je cigareto, pograbil ga je kašelj, padel in ostal na mestu mrtev. Utgala se mu je žila in izkrvavel je.

Pokopan je bil na pokopališču v Villa Gr. Galvez, brez da bi ga spremljali k počitku sorodniki ali prijatelji.

Krojačnica
LEOPOLD UŠAJ

Avda. FRANCISCO
BEIRO 5380-84
U. T. 50-4542
VILLA DEVOTO

Osrednji Jugoslovanski Svet

PRIREDI

POD POKROVITELJSTVOM POSLANIŠTVA FLRJ

VELIKO PRIREDITEV

V PROSLAVO ARGENTINSKEGA DRŽAVNEGA PRAZNIKA

- 9 DE JULIO -

dne 8. JULIJA ob 9 uri zvečer v dvorani "Rossini", ulica Cangallo 2535.

— S P O R E D : —

I. DEL:

1. Jugoslovanski zbor Slovenskega Sveta bo izvajal Jugoslovansko in Argentinsko Himno, pod vodstvom pevovodje Josipa Samca in s spremljanjem orkestra.
2. Govor o pomenu argentinskega državnega praznika 9 DE JULIO, bo imel tov. Matej Bojanič, od Jugoslov. Centralnega Sveta.
3. Jugoslovanski zbor Slov. Sveta bo izvajal El Matrero (La Media Caña) od Filipa Boero, pod vodstvom pevovodje Jakoba Krebelj.
4. Slovenske pesmi bo izvajal zbor Slov. Sveta pod vodstvom pevovodje Cirila Jekše.
5. Deklamacija, izvaja Vida Gomišček.

II. DEL:

6. Mezzo-sopran Argentina Vera Leban bo zapela par pesmi iz svojega repertoarja.
7. Sopran Elica Daneu, bo izvajala pesmi iz svojega repertoarja.
8. "Jadransko Morje", deklamira Nélida Hlača.
9. Bariton Angel Hrovatin, spremljan po Samčevem orkestru, bo izvajal izbrane mednarodne pesmi.

CISTI DOBIČEK JE NAMENJEN ZA OBNOVO JUGOSLAVIJE.

PO KONČANEM SPORU SE BO VRŠIL PLES DO JUTRA PRI KATEREM BO SVIRAL KARAKTERISTIČEN ORKESTER JOSIPA SAMCA

VSTOPNICE: Moški \$ 2.00 — Ženske \$ 1.00.

OPOMBA: Prireditve se vrši ob vsakem vremenu.

Vse Jugoslovane in prijatelje vljudno vabi

ODBOR

ZAHVALA IN POZDRAVI

Ob priliki ko sev račava v našo drago domovino, si štejeva v prijetno dolžnost, zahvaliti se članstvu Slovenskega Doma, katero nam je pripravilo tako lep poslovilen večer v svojih prostorih dne 20. junija. Hvala vsem, ki so se prišli posloviti od naju, posebno pa tov. Kovaču, Škrbcu, Jeksetu, Baretto in Kurinčiču za njih prelepe in bodrilne besede. Nikoli Vas ne bomo pozabili, dragi prijatelji, saj v Vaši družbi smo vžili marsikatero dobro urico. Posebna hvala pa pevskega zboru Slovenskega Doma za prelep dar, zlato uro z začetnicami, katero so pevci poklonili Radotu Ličen.

Še posebej se moramo zahvaliti našim najbližjim vaščanom in številnim prijateljem, kateri so nas spremili do ladje "Santa Fe" ter kljub neprijetnemu vremenu čakali, dokler je ista odpotovala, da so nam dali na ta način priliko, da smo ostali delj časa v njih družbi. Vsem prav vsem, srčna hvala.

Tiste pa, katerim nisva mogla stisniti roke v pozdrav, prosimo naj potem Slovenskega Glasa sprejmejo naše najsrčnejše pozdrave. Naše pozdrave tudi celi jugoslovanski naselbini in celi slovanski družini. Zdravo in skorajšnje nasvidenje v svobodni Domovini.

Rado Ličen in Stanko Ličen

MOJEMU TATU V SLOVO PRI ODHODU V DOMOVINO

Odšel si, tata, v domovino, katero si vedno tako zelo ljubil kot more ljubiti le sin svojo mater. Vedno si trdil, da je Jugoslavija tvoj največji ideal in da bo naša zasužnjena Primorska nekega dne svobodna. In ko se je to zgodilo, ti hrepenenje po domovini, po tvojem rojstnem kraju, ni več dalo miru; hotel si iti in si šel. Težko ti je bilo pustiti mene in mamó v tujini kot je bilo težko pred dvajsetimi leti zapustiti tvoje drage in oditi v neznan svet, a tvoj pogled v bodočnost je sedaj lepši in jasnější kot je bil takrat ko si zapuščal ročno grudo, ožjo domovino Primorsko, ki je ječala v sponah fašističnega suženjstva. Po dvajsetih letih borbe za obstanek in najsvetlejših idealov za veličino in svobodo našega naroda in domovine, si se vrnil v deželo tvojih sanj in tvojega hrepenenja. Hotel si za vsako ceno, četudi samo za hip, šen enkrat videti tvoj rojstni kraj, tvojo domovino, ki vsa lepa kot še nikoli žari v svobodnem soncu.

Tvoja domovina pa je tudi moja domovina; tvoj rojstni kraj je tudi moj, saj ga iz tvojega pripovedovanja natančno poznam, čeprav nisem bil nikoli tam. Rodil sem se v tujini, a si me vzgojil kot bi se rodil na domači zemlji. Naučil si me slovenske govornice ter poskrbel, da sem se v Slovenski šoli naučil čitanja in pisanja. Četudi sem po rojstvu Argentinec ter spoštujem in cenim deželo, ki je dala zavetišča, dela in kruha mojim staršem, sem po krvi in duhu Slovenec. Tako si me vzgajal ti in tak sem postal.

Vrnil si se dragi tata v domovino s ponosom in zavestjo v srcu, da si ji bil vedno zvest in da si poleg vsakdanje borbe za kruh napravil vse kar je bilo v tvoji moči za njegovo čast in ugled. Morda so drugi v tem pogledu napravili več kot si ti, a če so vsi slovenski starši vzgojili svoje otroke kot si ti mene ter jim poleg izobrazbe v jeziku dežele v kateri živimo poskrbeli za ohranitev tudi materine govornice, čitanja in pisanja, si ti napravil popolnoma svoje dolžnost. Če bom kdaj stopil na očetna rodna tla, kakor upam, ne bo zame ničesar nepoznanega.

Tebi dragi tata pa želim iz vsega srca, da bi našel v osvobojeni domovini vse kar ti je bilo v tvojih mladih letih ukradeno. In ukradeno ti je bilo vse, ker ti je bila ukradena svoboda, slovenska pesem in govornica. Vse to so naši vrli borci, posebno mladina, s krvjo in velikanskimi žrtvami priborili nazaj, katero si kot sem ti bil pred odhodom naročil, tudi v mojem imenu pozdravil. Naj živi hrabra in zavedna slovenska mladina na braniku domovine kjerkoli se nahaja, doma ali v tujini. Boris Ličen

Franc Štekar

Stavbinski podjetnik

Ramón L. Falcón 6371

U. T. 64-3084

Generalmajor France Pirc med nami

Veličastno je slovenska naselbina v Buenos Airesu sprejela v svojo sredo polnomočnega ministra F. L. R. Jugoslavije generalmajorja Francé Pirc, kateremu je Slovenski Svet priredil lep sprejemni večer v nedeljo 22. junija v prostorih G.P.D.S., ki bo vsem ostal v trajnem spominu.

Slovenski Svet je za to priliko preskrbel, da so organizacije katere predstavlja, dale tudi za ta dan svoje najboljše točke za spored, ki je bil v vseh ozirih prav dobro podan, če računamo na kratek čas, ki je bil na razpolago za pripravo.

Prostori so bili primerno okrašeni, kjer so stale lepo obložene mize z raznim pecivom in pijačo. Toda vsak ni imel sreče, udobno sedeti pri mizah, kajti ljudstva je bilo veliko več kot sedežev, očitno daje bila udeležba veliko večja, kot so jo prireditelji pričakovali.

Nekaj po napovedani uri je dospel gen. Francé Pirc v spremstvu dveh odbornikov Slov. Sveta, ki ga je nestripna množica pozdravila z burnimi aplavzi. Ob vходу mu je mala Olga Čotar podarila krasen šopek rudečin nageljnov, ter ga v lepi poeziji pozdravila. Ozadje mize, za katero je bil povabljen general, je bilo okrašeno z jugoslovansko, slovensko in argentinsko zastavo. Zraven nje so posedli predsednik in tajnik Slov. Sveta, ter urednik Slovenskega Glasa. Dalje tajnik poslaništva Dalibor Jakaša in trgovski ataše Karlo Žagar s svojima soprogramca, predsednik in glavni tajnik Jugoslovanskega Centralnega Sveta, Rude Mikuličič in Peter Zanetič ter predsedniki oziroma predstavniki vseh naših organizacij.

V imenu Slovenskega Sveta je pozdravil našega gosta predsednik istega, tvariš Semolič, ki je dejal:

Generalmajor Francé Pirc!

V imenu Slovenskega Sveta, to je v imenu vseh organizacij slovenske naselbine katere Slovenski Svet predstavlja, v imenu Slovencev kateri te naše organizacije podpirajo in čutijo enako z nami tisto veliko ljubezen do naše domovine, pozdravljam Vas kot polnomočnega predstavnika naših ljudskih oblasti, katerega nam je poslal naš največji in najboljši sin Nove Jugoslavije — Maršal Tito!

Slovenski Svet je pričel delovati na pobudo naših zavednih in požrtvovalnih društvenikov, ki so vesno tolmáčili želje in voljo naše organizirane slovenske naselbine, ki je tekom borbe zbirala pomoč za naše hrabre partizanske borce in potrebne brate in sestre v domovini. Slovenski Svet pa je tudi deloval za to, da po zgledu naših bratov v domovini, združi v naši naselbini vse zdrave, vse zavedne in iskrene rodoljube v eno samo, trdno povezano in enotno skupnost, katera naj bi po svojih najboljših močeh nudila svojo moralno in materialno pomoč naši izmučeni, razrušeni, izkrvaveli domovini, naši novi Jugoslaviji, katera se je tako junaško borila pod vodstvom prvega in najslavnjšega partizanskega vojskovodje — Maršala Tita!

Naloga, katero si je postavil Slovenski Svet, pa je bila tudi ta: da ustvari v naši slovenski naselbini potrebno slogo in bratstvo v katerih naj se zrcali tista edinstvo, to je tista trdna podlaga na kateri bo slonelo vse naše bodoče skupno delovanje za dosego

tistega napredka v naši naselbini, katerega zahtevajo od nas današnji resni časi, naša mladina in tudi vera v naše boljše življenje tu v tej gostoljubni republiki Argentini, predvsem pa vera v veliko bodočnost naše domovine Federativne Ljudske Republike Jugoslavije!

Naše delovanje teži za sledečimi cilji, kateri se lahko izrečejo s tremi samimi besedami: Bratstvo; sloga; edinstvo!

To pa bomo dosegli ako bomo vsi skupno delovali z iskreno bratsko ljubeznijo in na podlagi prave ljudske demokracije, to je ako bomo vsi ki smo iz naroda delali za narod! Delati pa moramo za naš slovenski, za jugoslovanske in slovanske narode in za bratstvo med vsemi svobodoljubnimi narodi sveta!

Slovenski Svet je vestno vršil svojo nalogo in v kratkem se bo izpolnila želja naše naselbine katera je bila izražena na Konvenciji Slovenskih društev, to je imeli bomo eno samo močno organizacijo slovenske naselbine, ki bo strnjeno delovala v naši enotni jugoslovanski naselbini!

Zivela nova Jugoslavija!

Zivela Republika Argentina!

In živel naš gost, polnomočni minister Generalmajor Francé Pirc!

Nato se je generalmajor Pirc zahvalil v kratkem govoru v slovenščini, za sprejem. Dejal je:

Dragi Slovenci in Slovenke!

Pozdravljam Slovenski Svet, kot vrhovno vodstvo slovenske naselbine v Argentini. Preko Slovenskega Sveta pozdravljam vse Slovence širom Argentine. Iskreno se vam zahvalim za današnji sprejem. Mene ne poznate ali videli boste v meni prijatelja, kakor ste naučeni, pripravljenega za vsako pomoč.

Oduševljeno pozdravljam besede predsednika Slovenskega Sveta. Vidim, da med vami zori ideja skupnosti in jo pozdravljam. Delajte tako, da nobeden pošten Slovenec ali Slovenka ne bo več v bodoče ven iz vaših vrst. Vsi pošteni Slovenci morajo v organizacije za izvršiti našedelo, kakor ga vrši narod v domovini. Naj ne bo kaljena sloga med vami; da ne bo med vami škodljivih ljudi, ker zanje ni mesta in paziti morate, da se taki elementi ne pojavijo med vami. Sem tolača slovenskega naroda in vam na srce polagam, da zberete skupaj vse poštene Slovence, vse one, ki pošteno živijo za svoj narod v domovini.

Dolgo bi moral govoriti, da bi razodel vse kar čutim. V meni boste našli prijatelja, svetovalca in sodelovalca.

NEKAJ KAR NI NA MESTU!

Prav lepo je bilo, da se je slovenska naselbina spomnila na moža, kakor je novi poslanik generalmajor Francé Pirc in ga povabila v svojo sredo, ter mu priredila sprejemni večer, kakor se spodobi človeku, ki je vsega spoštovanja vreden, in vsak resničen rodoljub, ki je imel priliko stisniti mu roko je občutil, da ima pred seboj moža, ki ima ogromne zasluge za našo domovino.

Lepo je biti v takih slučajih vesel in zadovoljen, in kdo bi ne bil, saj smo imeli med nami pravega predstavnika naših ljudskih oblasti in naše domovine. Toda tudi veselje mora imeti svojo mero, če je pretirano postane neršečno in zoprno, slednjič zbujajo ogorčenje in vsakovrstne komentarje.

ki ga slovenski narod pošilja v vaše vrste.

Ob današnji priliki vam izrozim priznanje za skupne prireditve, ki so se vršile za pomoč in polagam vam na srce, da tudi v naprej doprinesete pomoč za vaše brate. Nisem domišljav, da bi od vas mnogo zahteval, ampak vsako vaše delo je moralni kapital, ker vem, da imate mnogo zavesti v delovanju. Skušajte delati, da bo pomoč čim večja. Čuvajte slogo, družite se v Slovenskem Svetu in družite se pod O. J. S. v eno močno organizacijo v Argentini. V tem delu vam želim mnogo uspehov!

Ko so ponehali aplavzi, s katerimi so vsi navzoči odobravalni lepe in pomenljive besede ministra Pirc, je spregovoril kratke a zelo pomembne besede tudi tajnik poslaništva Jakaša, ki je v glavnem povdaril na tesnejšo sodelovanje jugoslovanskih priseljencev, da bomo v večji meri koristili naši domovini. Zaključil je svoj govor takole:

"Naj bodo ponosni Slovenci in Slovenija, da je dala take borce, kot je naš skupni minister Pirc!

Slovenci in Slovenke! Ne dajte niti enega Slovenca ni ene poštene Slovenke sovražniku!"

Besede tov. Jakaša so bile sprejete z burnimi aplavzi.

Takoj nato je prišel spored, z nastopom možkega zbora, katerega je vodil tovariš Kregelj. Zapel je "Morje Adrijsko", nato pa je mešan zbor zapel "U boj".

Pod vodstvom tovariša Samca je isti zbor apel dve partizanski in sicer "Ubežniki" in "Partizansko koračnico".

Deklamacija, "Slovenska mladina v Argentini našemu Poslaniku generalu Pircu", ki jo je izvajala Cvetka Fon, je zadovoljila občinstvo, kajti večkrat je bila prekinjena z aplavzi. Poezija je bila zložena gen. Pircu nad čast in jo objavljamo v Mlad. glasu, ker je res nekaj umetniškega. Hrovatin Angel nas je ta večer ponovno razveselil s svojim nastopom. Zapel nam je dobro poznano pesem "Mornar" ter argentinsko "¿Por qué temblar, si calma está la mar?". Obe pesmi je zapel tako umetniško, da ni bilo navdušenemu ploskanju kar konca. Zato se je pozneje tudi izvajalo dve njegovi pesmi na ploščah, in kar prijetno je donel njegov lep baritonski glas v pesmi "Gorčez Izaro" in v dalmatinski "Mornarska". Tudi mala plesalka Lidija Grabrovec ni izostala ta večer. Svoj "Boleró" ter "Poroka in krst" je kot vedno lepo zaplesala. Poslednjo je izvajala

Bilo je seveda samo par takih slučajev, kar je prava sreča, sicer bi skvarili večer. — Živjo! — sem, — Živjo! — tja, — Živjo! — ta, — Živjo! — oni, — Mi smo se borili! — itd. Potem pa ko paledaš tistega tako navdušenega rodoljuba takoj se ti zresni obraz. Spoznaš da tega človeka nisi videl nikoli v nobeni naši organizaciji, in če slučajno je, veš, da je iz cele sebičnosti, in kdo ve koliko truda je stalo preden si ga izprosil peso za pomoč domovini.

Patriotizem mora biti v srcu in ne samo na jeziku. Kdor misli da je patriot naj to pokaže z delom, saj ga je v naših organizacijah za vse zadosti

s petjem v slovenskem jeziku. Na klo viruju je spremljala mala Rožica Marrič. Vse njene točke so tudi žele biti no odobravanje. Recitacijski prizor "Sava, Drava, Soča in Volga", ki jo je zložila učiteljica Bajtova smo že večkrat videli na naših odrh, toda vedno zadovolji gledalca njena globoko zamišljena vsebina. Čeprav je bila postavljena za tisto dobo, ko so hitlerjeve tolpe leptale slovanska tla, je njeno konec zelo aktualen, ker prikazuje skupnost slovanskih narodov. Režirajo je tov. Pečenko. Recitacija je tudi sedaj žela veliko odobravanje. Nato se je predstavila Neli Hlaqa z deklamacijo "Nepozbljeni moj dom". Neli je spretna deklamatorica, toda v sentimentalnih poezijah se bolj uživi, žela je tudi ploskanje. Mali Néstor Škof je zaigral na vijolin lepe znane pesmi zbrane v "Slovenskih biserih", katerega je na klavir spremljala Rožica Marvič. Mlada umetnika sta pokazala kako dobro umevata našo slovensko lepo pesem. V zadnji točki programa sta nastopili v duetu dve stari pevki Štefanija Medvešček in Doroteja Groser s pesmijo "Smo Slovenke". Prav lepo se je čula priprosta slovenska pesem, ki je bila tako priprosta in naravno toda prav dobro in nepretirano zapeta dvoglasno. Pevki sta žela od strani občinstva odobravoče ploskanje.

Po končnem sporeu je predsednik Jugoslovanskega Centralnega Sveta spregovoril nekaj navdušenih besed, v katerih je posebno povdaril o potrebi pomoči pri obnovi naše domovine.

Da je spored popolnoma zadovoljivo navzoče, je bil k temu dokaz pozornost in aplavzi, katerih je bila deležna vsaka točka sporeda. Tudi naš odlični gost je bil ginjen, kajti ni pričakoval kakor je sam povedal v svojem pomenem govoru, da smo Slovenci občutili v tujini toliko narodne zavesti.

"Kar ste danes pokazali", — je rekel — "niste napravili v čast moji osebi, temveč na čast našemu ljubljemu maršalu Titu, in naši domovini. Skrbel bom, da bom ustregel vašim težnjam ter bom v vseh slučajih vaš prijatelj in svetovalec."

Mi smo njegove iskrene besede sprejeli z aplavzi. Saj se je menda prvo zgodilo odkar obstoja slovenska naselbina, da je predstavnik jugoslovanskih narodov na tako priprosto način brez nikakih formalnosti stopil me maso rojakov v tujini ter se ž njimi prav po domače pogovoril. Menda je tudi prvi poslanik, ki je pravilno ocenilo kulturno delo naših organizacij. V njegovih besedah je bilo priznanje jasno izraženo. Povedal nam je tudi, kar smo mogoče še sami nismo zavedali, da naši kulturni nastopi niso omejeni zgolj na slovensko kulturo, temveč, da je vsaki pesmi ali deklamaciji globoko zajeto jugoslovanstvo in slovanski zavest.

Po končanem sporedu se je generalmajor Pirc še dolgo časa pomudil med nami, ter vsakemu prijateljsko stisnil roko in za vsakega imel primerno besedo. Naši pevci so se zbrali in zapeli več znanih pesmi. In ker je generalmajor Pirc ljubitelj našega petja, se mogel vzdržati, približal se je našim pevcem in z njimi tudi zapel. Nato je odpeljal. Bilo je že osma ura. Med nami je bil dobre tri ure, nam pa se te ure zdele jako kratke.

SLOVENSKI GLAS

Propietario: CONSEJO ESLOVENO

Director: LADISLAV SKOF — Administrador: METOD KRALI

PODUPRAVE SLOVENSKEGA GLASA

Gospodarsko Podporno Društvo Slovencev v V. Devoto: Simbrón 5148. U. T. 64-1509.
 "Ivan Cankar": Ramallo 4962 — Saavedra.
 Ljudski Oder: Coronel Ramón Lista 5158. U. T. 50-5502.
 Jugoslovansko Društvo Samopomoc Slovencev: Centenera 2249. U. T. 61-1761.
 Slovenski Dom: San Blas 1951. U. T. 59-3667.
 Udruženje Svob. Jugoslavija, Slovenski odsek: Av. Fr. Beiró 4916, T. A. 50 - 5591

ZASTOPNIKI:

Za Córdoba in okolico: Franc Kurinčič — Pinzón 1639.
 Za Rosario in okolico: Štefan Žigon — Avenida Lagos y Horqueta.
 Za Lomo Negro in okolico: Golobič Marko.
 Za Villa Calzada in Temperley ter okolico: Luis Furlan — Cnel. Flores, V. Calzada.
 Za Caballito: Marija Klarič — José Bonifacio 663, Buenos Aires.
 Za Caseros in Tropezón: Iván Hrovat — Lisandro Medina 1386.
 Za Montevideo: Vera in Milka Ogrizek — Rectificación Laranaga 2235.
 Na Paternalu: Matevž Simčič — Warnes 2101, Buenos Aires.

Buenos Aires, 5 de Julio de 1947

No. 20

EDINA PRAVA POT JUGOSLOVANSKE MLADINE V ARGENTINI JE TISTA, KI SI JO JE ZAČRTALA NA SVOJEM PRVEM KONGRESU

Kkor je bilo javljeno se je vršil Prvi Kongres Jugoslovanske Mladine v Republiki Argentini, katerega je sklicala Federacija Jugosl. Mladine. Bil je to eden zadnjih Kongresov naših organizacij v izseljeništvu, izmed raznih, ki so se tekom tega leta vršili.

Prvi mladinski Kongres je bil zelo važnega pomena ne samo za našo jugoslovansko naselbino, temveč tudi za splošno slovansko bodoče delovanje. Na kongresu se je naša mladina sporazumela in sklenila skupno in složno delovati na vseh poljih. Obenem je bila tudi izražena želja, da se čimprej doseže skupnost vse slovanske mladine.

Že na Konvenciji slovenskih društev smo slišali glas naše slovenske mladine, ki je izrazila željo po skupnosti in zahtevala združitev naših društev. Predlog mladine na Konvenciji je bil: Mladina ne sme in tudi ne želi vedeti za vzroke, vsled katerih se niso naša društva že davno združila. Med našimi mladinskimi odseki ne gojimo mržnje in zato zahtevamo združitev naših društev. Ako te združitve ne dosežemo, mladina bo šla svojo pot — združena.

Čprav nismo svoječasnno posvečali velike paznosti naši mladini, se te napake danes zavedamo. Naša bodočnost je v mladini in zato danes skušamo poravnati naše storjene napake. Ponosni smopa, da se je naša mladina sama zavedla kje je nje mesto.

Ustanovili so se v naših društvih mladinski odseki, ki so hitro rastle. Delovanje je segalo že daleč in okoliščine so zahtevale ustanovitev močne Jugoslovanske Mladinske Federacije.

S Prvim Mladinskim Kongresom smo pa dosegli pravo združitev vse naše mladine. Prehajamo torej v novo dobo v kateri bo tudi naša mladina zavzela pot junaške mladine nove Jugoslavije. Naše mladinske vrste se širijo s svežimi in požrtvovalnimi močmi in sadovi dela bodo doprinesli koristi vsem našim organizacijam in naselbini na splošno.

Iz sklepov mladinskega Kongresa je razvidno česa si želi naša mladina in kaj je pripravljena storiti. Želijo kulturno napredovati, zahtevajo tečaje, da se naučijo našega jezika in seznaniti se z našo literaturo. Mladina nastopa in deklamira Grekorčičeve pesmi in danes želi tudi razumeti kaj naš pesnik opisuje v svojih verzih; hoče se seznaniti s Cankarjevimi deli ter jih čitati v jeziku, ki nam jih je on pisal. Dolžnost je naša, da mladini priskočimo na pomoč in ji pomagamo kolikor je v naših močeh.

Mladina zahteva tudi športa. "Zdrav duh v zdravem telu" je bilo že od nekdanj geslo naših telovadcev. Tudi pri tem moramo podpirati našo mladino in jo navduševati. Napačno je, da mislimo kako bomo zidali veliko dvorano, da bi pri tem ne mislili na mladino in ji preskrbeli potrebnih prostorov za gojitev športa.

Iz sklepov je tudi razvidno, da bo naša mladina ustanovila pevske zборе in dramatične odseke. To je tudi nujno potrebno in ko se to doseže se bodo oddahnili naši stari pevci, ki že nad 20 let nastopajo po naših odrih in veseli bodo naši stari igralci, ko bodo oni gledali nastope naših novih diletantov.

Da bo pa naša mladina dospela do ciljev, ni to odvisno le od mladine, temveč je to odvisno tudi od nas vseh. Mi moramo vzpodbujati, pomagati in zahtevati od mladega roda, da izvrši načrt, katerega si je zarisal in vse kar bo naša mladina dosegla bo le nam v ponos.

Ob zaključku Prvega Mladinskega Kongresa želimo zavedni jugoslovanski mladini največje uspehe na vseh poljih in njih klic naj dobi odmev pri mladini vseh slovanskih narodnosti.

POSLOVILNA VEČERJA V SLOVENSKEM DOMU ROJAKOM, KI SO SE VRNILI V DOMOVINO

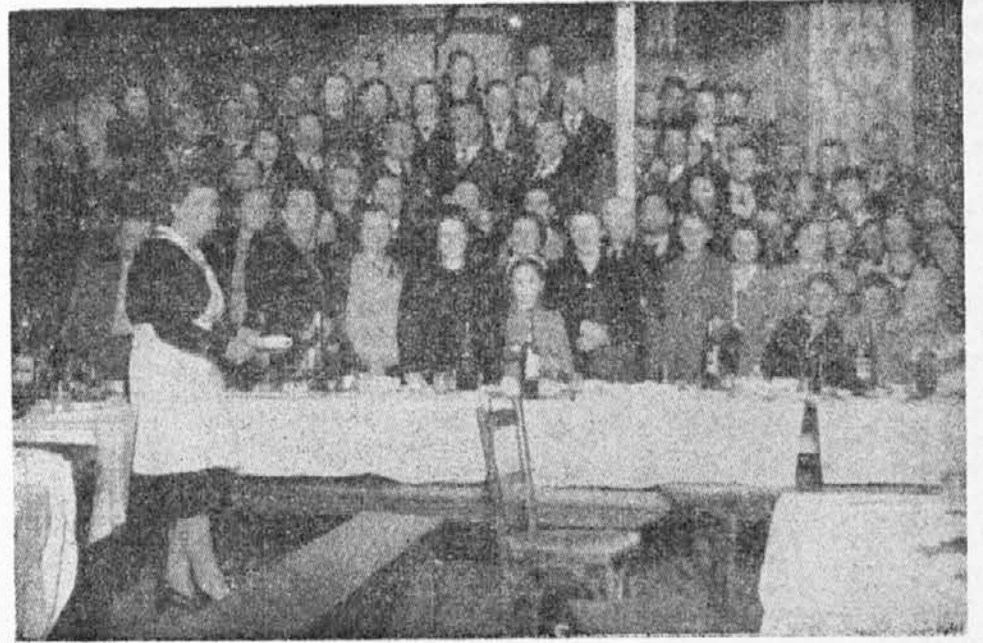
20. junija se je v prostorih Slovenskega doma vršila lepa domača poslovilna večerja našim rojakom Radotu Ličenu in Stankotu Ličen, ki sta se vrnila preteklo soboto v svoj rojstni kraj, v našo lepo Primorsko.

Društveni prostori so bili lepo okrašeni in mize so bile lepo opremljene. Pri glavni mizi so sedeli najbližji vaščani, odborniki in na častnem mestu odhajajoči rojaki in starosta naših pevovodij in star voditelj in član Slovenskega doma Ciril Jekše in ravnotako vsem znani naš javni delavec Andrej Škrbec. Mnogo rojakov je prišlo na

prišel v Argentino pred 17 leti, ko je še kot 17 letni mladenič takoj pristopil k takratnemu pevskemu zboru, katerega je vodil tov. Ciril Jekše. V imenu pevcev Slov. Doma je nato izročil Radotu v spomin lepo zlato uro z začelniciami.

Rado se je zahvalil nad pažnjo katero so mu člani in pevci Slov. Doma izkazali ob priliki ko se vrača v domovino, in je ginjen zagotovil, da ne bo nikoli pozabil tega večera, kakor tudi ne bo pozabil svojega delovanja v zboru.

Po končani večerji so se s prav lepimi

Skupina rojakov pri poslovilni večerji rojakom, ki so odšli v domovino

to večerjo z namenom, da se poslovijo od sovaščanov in prijateljev kakor tudi so se ta dan zbrali vsi stari pevci Slov. Doma, da se poslovijo in še enkrat v dobrem razpoloženju razgovorijo z odhajajočim tovarišem dolgoletnim pevcem Radom.

Ženske Slov. Doma so se prav potrudile in so pripravile okusno domačo večerjo in tudi ni manjkala domača potica in torta z lepimi besedami namenjenimi odhajajočemu članu in pevcu.

Predno se je začelo streči večerjo je tov. Franc Kovač imel prav izbran in ganljiv poslovilni govor, ki je res ganil ne samo odhajajočega dolgoletnega tovariša in pevca Radota, pač pa vse prisotne. Tov. Kovač je z pravimi izrazi povedal skoraj bi rekli vse delovanje pevca Radota odkar je

besedami poslovil od odhajajočih rojakov in vaščanov tov. Andrej Škrbec. Pevovodja Jekše je tudi z lepimi besedami orisal delovanje našega petja v tujini in naročil Radotu naj pove v domovini kako delujemo v tujini na prosvetnem polju in kako gojimo našo lepo slovensko pesem. Ciril se je tudi spomnil na pok. pevovodjo Trebšeta, in omenil z velikim spoštovanjem, da mesto katero zavzema pri mizi, bi moralo pripadati pok. Trebšetu, ki je tako prerano zapustil našo pevsko družino.

Poleg omenjenih rojakov sta spregovorila še prav pomembne besede tov. Stanislav Baretto in tov. Franc Kurinčič.

Tudi pevci in pevke so dali duška svojim čustvom in zapeli lepe naše domače pesmi v slovo svojemu tovarišu.

NAŠI ZBORI POSPEŠILI KORAK ZDRUŽITVE

Dne 18. junija so imeli naši zbori sestanek na katerem so enoglasno sklenili združiti posamezne zборе v en sam pevski zbor, ki bo v naprej nastopal pod imenom Slovenskega Sveta.

Vsa čast našim zavednim pevcem!

ZAHVALA

Zahvalimo se tov. E. Lavrenčič za darovane 3 steklenice likerja ob priliki "luncha" v čast gen. maj. Pirca,

Enako se zahvaljujemo vsem požrtvovalnim članicam za darovane torte in razno pecivo. Zahvaljujemo se tudi našim članicam za njihov trud, ki so vse potrebno za "lunch" pripravile.

PRIPREDITEV 3. AVGUSTA

Pripreditev katero smo javili v zadnji številki, da se vrši dne 3. avgusta v armenski dvorani se bo vršila v imenu Slovenskega Sveta v znamenju naše skupnosti.

Slov. Svet

IZ U. S. J. — SLOVENSKI ODBOR Za obnovo L. F. R. Jugoslavije

V mesecu juniju seje pričela kampanja za rekonstrukcijo nove Jugoslavije. V ta namen je Slov. odbor organiziral več ožjih sestankov in dne 29. VI. širši sestanek vseh

aktivistov, kjer je bil med drugim obrazložen načrt kako imamo vršiti delo v tej kampanji.

Slov. odbor skupno z vsemi aktivisti si je nadel nalogo da do konca tekočega leta zbere vsoto \$ 40.000. Razume se, da to ni prav lahko, toda tudi ne nemogoče; zato moramo pred vsem vsaj na kratko spomniti se na junaštvo in na žrtve našega naroda in videli bomo, da mi mnogo dolgujemo naši domovini. Kar smo dali do danes ni zdaleka ne odgovarja napram onemu, kar so žrtvovali naši bratje za svobodo nas vseh.

Zbirka za rekonstrukcijo nove Jugoslavije se mora razviti v kampanjo, katera mora objeti slehernega zavednega Slovenca širrom republike.

Sestanka, katerega dnevni red je bil: Rekonstrukcija, orjencija in Udruženje Slovanov, se je udeležilo 62 tov. in tovarišic.

Tov. Vouk je otvoril sestanek in obrazložil pomen istega, nakar je tov. Stanta prečital daljši obris za sodelovanje pri rekonstrukciji, na kar je pojasnil kako je treba postopati pri zbirki. Tov. Štemberger je v daljšem govoru obrisal pomen, delo, in dolžnosti.

K besedi so se oglasili razni tovariši, med katerimi so bili zastopniki vseh podružnic, zastopnik Slovanskega Udruženja, preds. Koordinacijskega odbora in zastopnik Slov. Glasa.

V vezi s kampanjo za \$ 40.000 je bil izdan letak, katerega so vsi rojaki prejeli v roke in jih naprošamo, da ga pazljivo čitajo.

SMRT FAŠIZMU

Mladinski Glas

SVOBODA NARODOM

VELIK USPEH MLADINSKEGA KONGRESA

V zadnji številki Slov. Glasa smo poročali o otvoritvi Prvega Kongresa Jugoslovanske Mladine.

Naslednje dneve se je mladina ravnala po načrtanem programu. V nedeljo 15. junija ob 9 uri zjutraj so počastili generala San Martina in polo-

mi pozdravil našo mladino in ji želel mnogo uspehov pri prvem mladinskem Kongresu in enako v bodočem delovanju. Tudi nekaj lepih pesmi je mladina zapela in zaključili so s himno "Hej Slovani".

Iz Vicente López je mladina odšla v

so posebno poudarjali potrebo skupnosti.

Predzadnjega zasedanja sta se Kongresa udeležila tudi predsednik Osvobodilnega Jugoslovanskega Sveta tov. R. Mikuličič in tajnik tov. P. Zanetič. Oba sta z lepim govorom pozdravila jugoslovansko mladino. Navzoč je bil tudi tov. M. Bejanič, ki je tudi s spodbudnim govorom častil mladino in poudaril, da je bodočnost odvisna le od mladine. V imenu odbora Slov. Zdravstva je pozdravil in govoril tov. Dramazonek. Vsi pozdravi in govori so bili sprjeti od mladine z burnim plaskanjem.

Izvoljen je bil tudi nov odbor Jugoslovanske Mladinske Federacije, ki ga objavljamo posebej.

Tekom zadnjega zasedanja je imel svoj zaključni govor predsednik Kongresa tov. Peter Petkovič.

Dan petka je bil program spreminjen, da so vsi imeli priliko videti filme, katere je prinesla iz Jugoslavije tovarišica Zorka Leontič.

O poldne so šli vsi zastopniki na kosilo, katero je pripravila mladina podružnice v Dock Sudu v svojih prostorih. Kosila so se udeležili tudi tajnik tov. B. Popovič, predsednik glavnega odbora U.S.J. tov. Paparella in predsednik podr. Dock Suda tov. Ivan Radovančič. Po obedu in veselih razgovorih je šlo na dražbo darilo mladine Dock Suda, kjer so dosegli lepo svoto \$ 229.—.

Popoldne so vsi prisostvovali igri Basket-Balla v Slov. Domu, katero prvenstvo je odnesla mladina tega društva.

Za tem je mladina odšla v prostore društva Iv. Cankar v Saavedri, kjer so na slovesen način otvorili knjižnico, ki bo nosila ime našega velikega pisatelja Cankarja. Knjižnica je še precej bogata in vsebuje mnogo podučnih in zanimivih knjig argentinske, slovenske in sovjetske literature.

Na ta način je bil načrtan program dokončan in vršila se je naslednji dan velika mladinska prireditev v dvorani Príncipe Jorge.

NOVI ODBOR JUGOSLOVANSKE MLADINSKE FEDERACIJE

Na predzadnjem zasedanju Prvega Kongresa Jugoslovanske Mladine je bil izvoljen sledeči novi odbor Jugoslovanske Mladinske Federacije:

Glavni tajnik: Boris Košuta

Tajnica: Vera Leban

Organizatorični tajnik: Anton Oreb
Tajnik za dopisovanje: Bernard Kavčič

Tajnik za tisk in propagando: Anton Martinovič

Tajnik za finance: Ludvik Cotič

Tajnik zapisnikar: Elida Faraguna.

Pogled na predstavnike in občinstvo ob otvoritvi Mladinskega Kongresa

žili na spomenik krasen venec. Prisostvovali so pri polaganju venca zastopniki Kongresa in veliko število mladine in rojakov.

Od tu je mladina odšla v Vicente Lopez in v sedežu U.S.J. "Tito" igrala za prvenstvo "ping-pong". Prvaka te igre je bila mladina Ljudskega Odra. Po tem je bila otvorjena knjižnica, katera sebo imenovala po U.S.J. iz Vicente López "Tito". Pri otvoritvi knjižnice so imeli prav lepe govore tajnik podružnice "Tito" Dominik Dulčić in tajnik propagande F. J. M., Boris Puž, glavni tajnik tov. Peter Petkovič in ob koncu je spregovoril par besed tov. B. Popovič, ki je zavešni mladini častil in ji želel mnogo uspehov. V Vicente López so bili prisotni tudi člani poslaništva F.L.R.J. tov. Dalibor Soldatič, kakor že omenjeni tov. B. Popovič in tov. Zorka Leontič, zastopnica Jug. Rdečega Križa za Južno Ameriko. Vsi so bili od strani mladine sprejeti z burnim pozdravom.

Stregli so za tem v sedežu U.S.J. "Tito" kosilo, katero sta pripravili podružnici "Tito" in Centro Boca v čast vsem zastopnikom Mladinskega Kongresa. Kosilo so stregle pridne mladenke in vladalo je med mladino navdušenje in dobro razpoloženje. Po obedu so spregovorili par besed tovariši zastopniki iz notranjosti in tudi

tov. Soldatič je z jednatimi besedami prostore Ljudskega odra, kjer so spet igrali za prvenstvo v tenisu. V tem športu je spet odnesla prvenstvo mladina Ljudskega odra. Od tu so odšli v prostore G.P.D.S., kjer je mladinski Odsek G.P.D.S., Slovenskega Doma in Ljudskega odra pripravil "lunch" v čast vsem zastopnikom Kongresa. Tudi tu je mladina v dobrem razpoloženju izmenjala misli o bodočem delovanju.

V ponedeljek se je pričelo z zasedanjem Kongresa v prostorih Jugoslovanskega društva vzajemne pomoči, ulica Almirante Brown 721. Prisotnih je bilo okrog 130 delegatov. Volilo se je najprej vodstvo Kongresa in izvoljeni so bili sledeči tovariši: predsednik Peter Petkovič, podpredsedniki Marija Šutelj iz Rosario in Bernard Kavčič; tajništvo tov. Elida Faraguna, Lilijana Nanut in Nely Lukežič, za polnomočja je bila izvoljena komisija sledečih: Boris Košuta, Anton Oreb, Peter Rezič, Boris Puž in Jožef Mulvaj in odbor za resolucije: Anton Martinovič, Vera Leban, Marija Zlogar, Rudolf Mustač in Josip Zverko.

Določilo se je tudi častno predsedništvo, ki so bili na predlog proklamirani Maršal Tito in Edvard Kardelj. Prisotni so vstali in z dolgotrajnimi aplavzi pozdravili častno predsedništvo. Titova mladina v Argentini je na ta način pokazala zvestobo in udanost osvoboditelju naše domovine.

Prešlo se je na drugo točko in to je na poročila, katera so podali glavni tajnik Peter Petkovič in blagajnik Boris Košuta. Poročila so bila enoglasno sprejeta. Pričelo se je razpravljati o predmetu Kongresa. Tov. A. Oreb je obrazložil potrebo o združenju vse jugoslovanske mladine v Argentini in tov. B. Košuta o sodelovanju mladine pri obnovi domovine.

Zasedanje se je nadaljevalo naslednje dneve vsak večer. Razni navzoči zastopniki so z lepimi in jednatimi besedami pojasnili svoje mnenje o bodočem delovanju naše mladine in vsi

Minister Generalmajor Fr. Pirc pozdravlja Prvi Kongres Jug. Mladine

N. N.: SLOVENSKA MLADINA V ARGENTINI NAŠEMU POSLANKU GENERALU FRANCETU PIRCU

Slovenska, mladina,
junaška si ti,
v tebe vprte
nas vseh so oči!
V nočeh trpljenja
ko tekla je kri,
v dnevih veselja
ko zmagala si.
Izseljenci nate
ponosni smo vsi,
ker nam priborila
si svobode dni.
Sovražnik stoletni
strt v prahu leži,
mladina slovenska
nov dom si gradi.

Slava in čast ti mladina slovenska!
Ni mogla vkloniti te sila pekionska.
V tebi živel je svobode up
močnejši kot bil je sovražnikov strup.
V potokih tekla dragocena je kri
bratov in sester tisoče v grobih leži.

A niste klonili,
še bolj se borili,
da dom ste očetni Slovencev oteli,
kot so preroki v pesmih ga peli,
kot so pisatelji naši ga umeli:
Simon Gregorčič, Prešeren in drugi,
Ivan Cankar na čelu: bratje, sodruzi:
Zgradimo dom si tak,
da v njem bo srečen vsak!

Tak dom si mladina slovenska gradi
sedaj ko je borba krvava končana,
ko črna je zloba v nič poteptana
in sonce svobode zmagovalcem žari.

Lavorike nesmrtno voditeljem borbe:
Maršalu Jugoslavije, tovarišu Titu,
generalu junaškemu, poslaniku Pircu:
boriteljem nove, srečnejše dobe.

Poslanik Generalmajor Francé Pirc!

Ti videl si naroda neizmerno trpljenje,
saj v vrstah junakov si branil naš dom,
ko svetu grozil je človeštva polom.
Ti videl si našega naroda zmago,
[vstajenje!]

Zato te pozdravljamo v verzih teh
in ti poklanjamo srca nas vseh,
ki zvesti ostali smo v daljni tujini
našemu hrabremu narodu in domovini.
Živel Jugoslavije veliki maršall!
Živel Francé Pirc, naš general!
Živela združena naša domovina!
Živela nam gostoljubna Argentina!

Tajnik tov. Petkovič, otvarja Kongres

RESOLUCIJE:

- 1) Dodeliti nagrado F. J. M. za šah Mladinskemu odseku Slovenskega Doma.
- 2) Dodeliti nagrado F. J. M. za tenis in ping-pong Mladinskemu odseku Ljudskega Odra.
- 3) Nakloniti prvo odlično nagrado za prostovoljno skupno delo Ml. odseku U. S. J. podružnici Boca-Centro.
- 4) Nakloniti prvo odlično nagrado za prostovoljno delo posameznih tov. Veri Leban.
- 5) Nakazati nagrado druge vrste za prostovoljno delo sledečim tov.: Elida Paraguna, Marija Zlogar, Jakobina Oreš, Liljana Nanut, Jelkica Kavčič, Bona Puž, Alojz Lukežič, Boris Košuta, Ludvik Cotič in Zorko Bavčar.
- 6) Nakloniti nagrado tov. Borisu Puž, za najboljšo umetniško delo nanašajoče se na Prvi Mladinski Kongres.
- 7) Nakloniti nagrado tov. A. Martinovič za najboljši spis o Prvem Mlad. Kongresu.
- 8) Nakazati "diplomo" Mlad. odseku Ljudskega Odra za dosego največjega števila novih članov v dobi od 1. 1. do 30. V. 1947.
- 9) Nakazati nagrado Mlad. odseku U. S. J. Boca-Centro za največjo nabrano svoto za kritje stroškov Kongresa.
- 10) Odobriti nagrade F. J. M. pri tekmovanju sledečih športnih iger: nogomet, tenis, basket-ball, ping-pong in šah.
- 11) Delovati, da se ustanovi "Skupen Mladinski zbor" F. J. M., dramatični odsek in po možnosti tudi gojiti glasbo in umetniški ples.
- 12) Ustanavljati knjižnice in stenske časopise v vseh mladinskih odsekih, kjer se še tega ni ustanovilo in po možnosti knjige zamenjavati z odseki v notranjosti.
- 13) Ustanavljati in podpirati tečaje za učenje jugosl. jezika, argentinske in jugoslovanske zgodovine in druge tečaje, ki so v korist in izobrazbo za mladino. Priporočati mlad. odsekom, da bi se vršila kulturna predavanja.
- 14) Priporočati posameznim mlad. odsekom naj se goji umetnost, glasba in petje.
- 15) Razpisati nagrado za sestaviti

- 18) Ustanavljati mešane športne ekipe, vedno pa pri igrah kjer je to mogoče.
- 19) Priporočati Osrednjemu Jugosl. Svetu, da bi se izdalo "edino izkaznico" za vse organizacije vključene v O. J. S. v kateri bi bilo tudi označeno kateri organizaciji član pripada. Ako se tega ne doseže, novo izvoljeni odbor F. J. M. izda novo "edino izkaznico" za člane raznih mladinskih odsekov vključenih v F. J. M.
- 20) Sklenemo delovati izključno le za združitev naše naselbine v zvezi z Osred. Jugosl. Svetom.
- 21) Odobravamo ustanovitev Slovenskega Osrednjega Mladinskega Odbora, kateri bo deloval povezano in v skladu pravil F. J. M.
- 22) Priporočamo podpirati in širiti demokratično časopisje naše naselbine.
- 23) Priporočamo izvoljenemu Odboru F. J. M. skušati s pomočjo "Macedonskega Odbora za Pomoč" organizirati macedonsko mladino.
- 24) Sklenemo odposlati brzojavne pozdrave Maršalu Jugoslavije Josipu Broz - Titu in brzojavno zahvalo jugoslovanski mladini v domovini.
- 25) Priporočamo raznim mlad. odsekom in odboru F. J. M. sodelovati z raznimi argentinskimi mladinskimi organizacijami z namenom, da to sodelovanje doprinese korist in napredek Republike Argentine.
- 26) Sprejememo sprembe v pravilih F. J. M. in jih smatramo za potrjene.
- 27) Ob pritiki Prvega Mladinskega Kongresa, sklenemo da vsi navzoči zastopniki podpišejo spominski pergamin.
- 28) Priporočamo izvoljenemu odboru, da se čim tesneje poveže z mladinskimi organizacijami cele Južne Amerike in skuša organizirati Jug. mladino v tem kontinentu.
- 29) Sklenemo, da odbor F. J. M. sporazumno z O. Jug. Svetom skuša nakupiti lastne prostore, ki naj bi bili "Jugoslovanski Dom v Argentini", v katerem bi tudi mladina imela ugodne prostore za svoje delovanje.

- 32) Sklenemo, da se drugi Kongres jugosl. mladine skliče v skladu pravil F. J. M. koncem leta 1948.
- 33) Sklenemo, da izvoljeni odbor F. J. M. naprosi Slovansko Udruženje takojšnje organiziranje slovanske mladine in imenujemo tov. A. Frankovič in

ski kazni in se med nami nahajajo, z namenom sejati razdor in nezadovoljstvo med našo naselbino.

38) Sklenemo pridružiti se resoluciji Prve Jugosl. Konference, ki se je vršila 4. in 5. maja t. l., v pogledu praznovanja jugoslovanskih in argentinskih narodnih praznikov.

Pogled na dvorano ob zasedanju Mladinskega Kongresa

- 34) Poklonimo tov. Petru Petkovič pergamin podpisan od delegatov navzočih na Kongresu.
- 35) Sklenemo, da se izdela bronasto ploščo in se isto odpošlje v F. L. R. Jugoslavijo v počastitev narodnega junaka I. L. Ribar in da se ploščo položi na rojstno hišo ali njegov grob.
- 36) Zaničujemo vse one jugosl. elemente, ki so dospeli sem in utekli ljud-

- 38) Sklenemo v bodoče praznovati dan 11. novembra kot praznik postavitve temelja Federacije Jugoslovanske Mladine v Argentini.
- 39) Izražamo našo željo, da naj na svetu zavlada pravičen in dolgotrajen mir.
- 40) Sklenemo naj bi odbor F. J. M. skušal z izdajanjem svojega časopisa, revije ali brošure. Vslučaju, da se tega ne doseže, razširiti "Mladinski Kotiček" v Jug. Izseljenskem Vestniku in se priporoča mladini naj se na tega naroči.

Delegati na Mladinskem Kongresu

besedilo in uglasiti "Koračnico Jug. mladine v Argentini".

16) Priporočati vsem mlad. odsekom podpirati in sodelovati pri kampanji za obnovo Jugoslavije.

17) Gojiti šport v vseh mlad. odsekih, ustanavljati razne športne ekipe, medsebojno tekmovati kakor tudi z raznimi ustanovami, katere bi F. J. M. v tem oziru vabila.

- 30) Priporočamo mlad. odsekom, katerih sedeži se nahajajo bolj v bližini, da bi se vršili skupni sestanki istih, da bi se tem lažje rešilo zadeve, ki se nam dnevno predstavljajo in se na ta način vršilo vse delo bolj povezano.
- 31) Odobravamo poročilo vodilnega omizja Kongresa, kakor tudi volitve Kongresa pri 3. zasedanju.

Mladinska prireditev ob zaključku Mlad. Kongresa - prava manifestacija naših izseljencev

Dvorana Príncipe lahko rečemo, da je bila ob napovedani uri že zasedena. Vedno več občinstva je prihajalo in ob 9½ uri je bila velika prostrana gledališka dvorana popolnoma napolnjena.

Ob tej uri je vstopil v dvorano polnomočni minister generalmajor France Pirč. Navzoče občinstvo je vstalo in našega predstavnika pozdravilo z burnimi in dolgotrajnimi aplavzi. Prisotni so bili tudi drugi člani poslaništva in vsi predstavniki naših organizacij.

Takoj se je pričelo z izvajanjem sporeda. Spored ni bil prej objavljen in napovedovalci so nam komaj na odru javljali posamezne nastope. Spored je bil zelo obširen, ker sodelovala je mladina raznih slovanskih organizacij. S takim skupnim nastopom je naša in druga slovanska mladina pokazala dobro voljo do skupnega delovanja.

Ne bomo posebej razlagali posamezne točke sporeda, pač pa zatrdim, da nam je ta dan mladina nudila dovolj užitka, ker spored je bil mešan in pester. Slišali smo solo-speve, zbor ukrajinskih tamburic in videli smo njih narodni ples. Občinstvu je ta točka največ ugajala saj jih niso niti z odra pustili. Nastopil je mladinski zbor U. S. J. "Tito", ki ga vodi

Oskar Cesar in dovršeno zapel par lepih pesmi. Tudi akrobatični ples, ki so ga Ukrajinci izvajali, je vsem ugajal. Mala plesalka Lidia Gabrovec je tudi vseh zadovoljila s svojimi privlačnimi plesi. Gibčni telovadci so nam pokazali nekaj lepih skupin. Slišali smo tudi par lepih deklamacij in razne ballete. Ob zaključku številen mladinski zbor s solospевom, ki ga je izvajala Vera Leban in s spremljevanjem orkestra nam je zapel lepo partizansko koračnico. Vera Leban je že preje nastopila v lepem prizoru v počastitev jugoslovanske matere.

Ob koncu je stopil na oder generalmajor F. Pirč, ki je lastnoročno izročil mladini nagrade o katerih je v resolucijah omenjeno. Ministru je potem mladina poklonila krasen šop cvetja.

Ob koncu sporeda se je čital brzojav Maršala Tita s katerim je vrnil pozdrave jugoslovanski mladini v Argentini. Navzoče občinstvo je brzojav sprejelo z gromovitim ploskanjem.

Sledilo je še plesna zabava pri kateri je sviral Samčev orkester. Plesalci pa radi ogromnega občinstva se niso mogli kaj preveč vrteti.

Na ta način je bil torej slovesno zaključen Prvi Kongres Jugoslovanske Mladine v Argentini.

DEMOKRACIJA

Ta beseda lepo zveni v ušesih vsakemu poštenemu in naprednemu človeku. Ako bi naši rojaki tu v izseljeništvu znali ceniti besedo "demokracija", bi danes med nami vladala v resnici prava sloga.

Tu v naši naselbini imamo več kulturnih društev, ki obstojajo nekatera že nad 20 let. Nekateri so mneja: kjer se nahajajo delavska kulturna društva, tam prav gotovo vlada tudi prava demokracija. Mnenje ni napačno, ker v resnici moralo bi tako biti med nami Slovenci v Argentini, ker po večini smo vsi sami delavci.

Na žalost, pa moram reči, vsaj tako sem sam prepričan po obnašanju nekaterih naših Slovencev, da smo še daleč, da bi med nami vladala prava demokracija. Da bi to dosegli, je tudi vplivala vzgoja članstva v naših kulturnih društvih. Morali bi postaviti dober temelj pri našem delovanju. Ni dovolj, da smo vzgajali našo mladino samo v petju in ji nudili razne zabave. Treba bi bilo bolj pomisliti na današnji razvoj v življenju in preiti v novo dobo boljše bodočnosti. Je že v navadi, da mladina kaj rada pozabi za svojo bodočnost. Zato pa so bila naša kulturna društva poklicana, da bi pomagala naši mladini in ji kazala pravo pot k boljši bodočnosti.

Ako bi se svoječasno naša kulturna društva kaj več zanimala in podučevala svoje članstvo v socialno-političnem vprašanju, ter vzgojila članstvo v pravem demokratičnem duhu, bi danes ne našli na težkoče pri združitvi naših društev in bi tem lažje pripravili članstvo za skupno in uspešno delovanje, ki bi bilo častno in koristno za našo slovensko naselbino. To pa je tudi nekakšno znak naše šibke kulture. Zamujen čas se vedno še lahko kaj popravi, treba pa je pri tem mnogo dobre volje in zavesti za napredek našega naroda.

Na kulturnem polju smo kot delavci napravili našo dolžnost, ker napravili smo vse kar je bilo v naši moči in zmoglosti. Ako pa nismo kaj več dosegli imamo za to dovolj vzrokov. Med nami je zelo malo rojakov, ki bi imeli kaj več izobrazbe, kakor navadne ljudske šole. Naša skromna "inteligenca" ni bila nikoli tako prijazna, da bi nam v potrebi priskočila na pomoč. Slovensko delavstvo pa je le samo in z veliko požrtvovalnostjo vzdrževalo naša kulturna društva in naše časopise. Pri vseh neprilikah na katere smo našli, smo morali biti tudi le sami posredovalci in sodniki. Naša "inteligenca" se nas je vedno izogibala, kakor da bi bili podvrženi kakšni nalezljivi bolezni. Mogoče so si tudi oni domišljali, da kot navadni delavci, smo za njih na preizkusi stopnji kulture ter da bi mogoče radi tega jih ne zneli pravilno častiti. Meni se pa zdi, ako bi se naša "inteligenca" približala svojemu narodu in ga učila v zdravem demokratičnem duhu, bi tudi narod znal ceniti njih trud in jim dal čast, ki bi bila gotovo več vredna kot ona od gospode z visokim in zlatom okovanim cilindrom. Ako pa še danes ne vidi naša slovenska inteligenca potrebo približati se našemu narodu, je znamenje, da tudi ona trpi na kronični bolezni, ki vpliva na nekatero živce. Priporočamo jim dobre naočnike, da bodo videli od tu v Evropo, v novo Jugoslavijo, kjer je vsak enak med enakimi.

Danes moramo mi Slovenci v Argentini skrbeti, da bodo vse naše zdrave

in sposobne moči na razpolago in na delu za skupnost. Moramo skupno delovati in skupno reševati naše težkoče, da bo naše delo v blagor našemu narodu v domovini in nam v izseljeništvu. Na tak način bomo tudi mi tukaj ustvarili pravo demokracijo, ki bo po vzgledu one v F. L. R. Jugoslaviji. Bili bi tudi v ponos naši ljudski vladi in našemu voditelju Maršalu Titu. S pravim demokratičnim delom bomo tudi stivali naše padle borce za svobodo, ker ravno oni so nam pokazali pravo pot, po kateri moramo danes tudi mi. Ako se niso naši borci ustrašili žrtvovati življenje za svobodo svojega naroda, zakaj bi tudi mi ne dali ostalim zadovoljenje s tem, da jim dokažemo našo zvestobo do domovine v obliki našega bratskega združenja. Vse naše delo mora biti skupno, ako hočemo tudi mi moralno in materialno povzdigniti naš narod. Ako pa ne bomo šli po pravi poti in delali za skupnost, so zaman na prireditvah in shodih aplavzi v čast tukajšnjim zastopnikom FLRJ in vsem voditeljem našega naroda.

A. Košuta.

KROJAČNICA

Stanislav Maurič

VELIKA IZBIRA MODERNIH OBLEK

TRELLES 2642

U. T. 59-1232

Partizanov Bolj poceni...

Akcijski Odbor za nabiranje prispevkov za Spomenik padlim protifašističnim borcem, je poslal sledeče pismo:

Sv. Križ, 1. junija 1947.

Provizoričnemu Odboru za nabiranje prispevkov za Spomenik padlim za svobodo iz Sv. Križa pri Trstu.

BUENOS AIRES.

Po tovarišu K. Maganja smo vdobili znesek denarja, katerega ste Vi prostovoljno tam v tujini nabrali med našimi domačini, kot prispevek za postavitev spomenika najboljšim sinom našega naroda, kateri so darovali svoja življenja za svobodo.

V imenu vseh vaščanov se Vam toplo zahvalujemo, v spoznanju, da tudi Vi tam daleč od vašega rodnega kraja niste pozabili na svojo rodno grudo, katere je toliko žrtvovala in še žrtvuje v cilju svobode našega naroda.

Vsega skupaj smo vdobili pesos 1123.40 točno po štirih nabiralnih polah ali 271 dolarjev, kar znaša po današnjem tečaju Lit 203.250.—

Pozdravljamo Vas v svesti si, da imamo tudi v tujini naše ljudi, kateri čutijo z nami, ter imajo iste cilje in ideje kot njih bratje na domači zemlji.

S. F. — S. N.

Za Akcijski Odbor:
Košuta Angel — Pachiani Narel

MIZARSKA DELAVNICA

"La Primera"

Lastnik:

PETER JONKE

RIO CEBALLOS (CORDOBA)

Kadar pošiljate zavoje v domovino

in bi želeli poslati obuvale za moške, ženske in otroke, obrnite se do naše domače tvrdke čevljev, ki ima nalašč v ta namen urezane čevlje in jih je treba doma v Evropi samo sešiti po meri. *Obrnite se pisмено ali telefonično do:*

Bratov **KEBER**

CENTENERA 1140

U. T. 60-0176

BUENOS AIRES

RUDOLF KLARIČ

INDUSTRIJA ELEKTRIČNIH IZDELKOV

JOSE BONIFACIO 663

BUENOS AIRES

BANCO POLACO S. A.

Unico Banco Eslavo de Sud América

Sección **YUGOESLAVA**

Atendida por experto personal de esta nacionalidad.

- TRANSFERENCIAS DE FONDOS de Ayuda Familiar a Yugoestavia.
- CAJA DE AHORROS y CUENTAS CORRIENTES. Dos magníficos Servicios a disposición de la Colectividad Yugoestava.
- SECCION DESCUENTOS. El Banco atenderá de inmediato su Solicitud de Crédito.

CONSULTENOS PERSONALMENTE O POR ESCRITO

TUCUMAN 462

BUENOS AIRES

C. CORREO 390

Zveza Primorskih

V roke mi je prišla knjiga "Un mundo o ninguno", v kateri razpravljajo razni izvedenci, učenjaki in publicisti, o učinkih atomskih bomb, ter prihajajo do zaključka, da bi bila atomska vojna pogubna za ves svet. Gotovo je prav, če učenjaki in strokovnjaki opozarjajo svet na nevarnost tega orožja. Toda, o tem bi morali razmišljati še predno so sestavili to nevarno orožje, proti kateremu menda ni obrambe, kakor dokazujejo v knjigi.

Ker so knjigo spisali razni izvedenci, zato si ni zdaleč ne usojam ocenjevati njihovega dela, čeprav je spisano za splošno javnost. Vendar je nekaj v knjigi, kar vzbudi še posebno pozornost. Je to razprava, katero je priobčil gen. Arnold, ki je bil tekom poslednjih let vojne načelnik generalnega štaba vsega severnoameriškega letalstva. V tej razpravi povdarja omenjeni general med drugim, da atomska bomba ni samo najbolj učinkovito orožje, nego je tudi najbolj poceni. In tu navaja nekaj statistike: Atomska bomba, ki je bila spuščena nad Hirošimo, je popolnoma razdejala okrog 10 kvadratnih km prostora, in tam je bilo tudi čez stotisoč mrtvih in približno tudi toliko ranjenih. Opravil je ta posel en sam avion, ki je prišel srečno nazaj potem. Za porušiti enako površino s težkimi eksplozivnimi bombami bi bilo treba 300 do 400 težkih bombnikov, od katerih bi približno ena desetina ne prišla nazaj. Dasi general ne pozna natančnih stroškov atomske bombe, vendar računa, da je, za doseči enak učinek, bombardiranje z eksplozivnimi bombami vsaj šestkrat toliko stroškov, kolikor bi bilo z atomsko.

A to je šele začetek. Kadar se atomska industrija bolj razvije, bo to še bolj po ceni.

Res je to prav ameriški račun, in zdi se kakor bi general hotel reči svojim rojakom, kateri se najbrž boje nove vojne, ker jim je bila sedanja predraga zabava: Ne bojte se druge vojne, ker v bodočnosti bo rušenje sovražnih mest šestkrat bolj po ceni kot je bilo v sedanjosti. Šestkrat bolj poceni... v današnji draginji... In vendar je namen knjige prepričati drugo vojno. Vsaj drugi pisci zagotavljajo to.

V tehniki in v fiziki doživljamo v zadnjih desetletjih res izredne dogodke. Žal so ti tehnični izumi človeštvu bolj v pogubo kot v korist. Saj se ti izumi vporabljajo z učinkom predvsem v vojnah. Pred nekaj desetletji je šel vojak s pahalnikom na rami v boj, kjer je žvižgalo na tisoče krogel predno je padel kakšen ranjenec. Nekoliko večji učinek so imele strojnice, ki so včasih "požele" tudi kakšno deseterico vojakov. Bolj nevarno je bilo težko topništvo, ki je poiskalo sovražnika tudi v kritjih in vničilo včasih po cele kompanije.

Toda vse to se je dogajalo samo na bojiščih, v zaledju pa je bil človek varen pred tem orožjem. V sedanjosti vojni je bilo pa to drugače. Težki bombniki so preleteli na tisoče kilometrov daleč ter rušili in požigali mesta v zaledju in sejali smrt ali grozo med vse ljudi. No in sedaj smo "ostrečeni" z atomsko bombno, s katero je mogoče prevrniti ali porušiti celo milijonsko mesto ter pokopati beževalce v ruševinah. In to šestkrat bolj poceni kot z drugimi bombami...

VESTI IZ DOMOVINE

Vračajo se na domačo grudo ker so v tujini spoznali lažno propagando hujskačev

"Primorski dnevnik", z dne 22. 5. poroča:

Po podpisu mirovne pogodbe so sprožili razni sovražniki nove Jugoslavije veliko gonjo proti novi Jugoslaviji z namenom, da bizbegali ljudstvo, ki bo po mirovni pogodbi prišlo pod Jugoslavijo. Govorili so in še govore o diktaturi, ki vlada v Jugoslaviji, raznih koncentracijskih taboriščih in še o mnogih drugih izmišljotinah, itd. Nihče od teh plačancev pa ni govoril o tednih delovnih naporih, s katerimi pristopa na milijone delavcev k obnovi in se bori z začetnimi težavami, ki so nujne pri mladi državi, katera je pravkar izšla iz vojne.

Nekaj lahkovernih ljudi je nasedlo pretkani propagandi in so odšli iz svoje domače zemlje najprej v Gario, odkoder so jih napotili v razne italijanske kraje z obljubo, da jih čaka delo v Ameriki in drugih prekomorskih krajih. Med temi ubežniki je bil tudi Znidaršič Mirko iz Kanala, ki je zapustil svoj dom in šel iskat sreče v be-

gunstvo. Te dni se je ves razočaran vrnil v Kanal iz Salerno in pripovedoval, kako se mu je v Italiji godilo. Tujina je mačeha in nam kot Slovanom se je še prav posebej slabo godilo, ker so imeli Italijani iz Istre povsod prednost. Ljudstvo pa je vse brez razlike sovražilo in nas napadalo, češ da smo malopridneži, ki smo zapustili svoj dom in svojo rodno zemljo. O kakih izselitvah v Ameriko in Argentino ni bilo govora. Ko smo vse zapravili, kar smo prinesli s seboj, smo se tako rekoč bosi vrnili v svoj rojstni kraj. Siti smo tujine in v kratkem času nas je spametovalo. Taboriščnega življenja si ne želimo več in ganiti drugim ne privoščimo. Tudi sestra in svak Mirka Znidaršiča z otroci so se vrnili domov. Te dni se je vrnila tudi družina iz Ročinja, ki je nasedla lažni propagandi.

Mnogo je tudi takih ljudi, ki so se že nedavno tega vrnili domov, in so že obdelali polja, ki so ostala nedotaknjena. Vsi, ki so poskusili grenki kruh tujine, ne bodo več nasedli plačancem in agentom imperalizma.

Delegacija albanskih demokratičnih žen v Ljubljani

Ljubljana, 7. jun. — Včeraj zvečer je prišla v Ljubljano delegacija Zveze albanskih žena, ki so na povabilo CO AFŽ v "Tednu matere in otroka" obiskale našo državo.

V sredo so si v Beogradu ogledale državno šolo za babice, porodničnico in otročje dnevno zavetišče "7. julij", ki so ga otvorili v okviru otroškega tedna. Albanske žene so obiskale tudi doma invalidskih žena "Vukica Mitrovič" in Novi Sad, kjer so si ogledale tovarno "Sonje Marinkovič", pionirsko razstavo, otroške jasle in dnevna zavetišča. V Zagrebu so si tudi ogledale več otroških ustanov, šolo za vzgo-

jitelje v dečkih domovih in velesesem.

V Sloveniji bodo ostale tri dni. Ogledale si bodo tekstilno tovarno "Jugobruno" v Kranju, kmečko gospodinjstvo šolo v Pulčah, gradnjo hidrocentrale v Mostah, okrevališče v Martuljku, gradnjo Litostroja in kmečko obdelovalno zadrugo Vrbje pri Žalcu. V nedeljo dopoldne pa bodo v Ljubljani prisostvovala pionirski paradi.

Albanske žene so navdušene nad tem, kar so videle pri nas. Rekle so, da so o Jugoslaviji slišale in čitale že mnogo, toda to, kar so videle, je veliko več.

VESTI IZ PRIMORSKE

PROTESTNA STAVKA V NABREŽINI

Dne 4. junija je bila v Nabrežini od 10. ure do pol 11. protestna stavka zaradi zasledbe prosorov, kjer imajo svoje sedeže organizacije iz Nabrežine in nabrežinskega okraja. Stavka je bila popolna. S tem je ljudstvo ponovno izrazilo svoje ogorčenje in odločenost, da ne bo umaknilo svojih organizacij iz prostorov, ki jih zakonito poseduje. Ljudstvo je poslalo številne protestne resolucije. Guvernerju iz Tržiča, ki je prišel v Nabrežino, so zastopniki SIAU in KP izročili pismo z navedbami, s katerimi se izpričuje protipravnost zaplembe, saj ima najemnik, Komunistična partija, redno najemno pogodbo z lastnikom stavbe. Po kazalo se je, da je bil guverner slabo informiran glede nekaterih stvari. Dejal je, da ni on izdal ukrepa o zaplembi temveč nekdo drugi iz Tržiča, in da bo zadevo raziskal. Dne 5. junija popoldan pa je prišla v Nabrežino civilna policija iz Tržiča in z orožjem v rokah prisilila tovariše izprazniti prostore demokratičnih organizacij. Policija je prostore zapečatila poslopje pa zastražila. Ljudstvo je prihitelo iz vseh okoliških vasi v Nabrežino in pričelo protestirati proti nezakonitemu postopanju Zavezniške vojaške uprave. Ker ni mogla policija razgnati manifestantov je bil ramjen. Z vseh strani prihajajo protestna pisma proti zapečatenju prostorov nabrežinskih protifašističnih organizacij.

STAVKA PULJSKEGA DELOVNEGA LJUDSTVA

Množice delovnega ljudstva v Pulju so nadaljevale z velikimi demonstracijami proti politiki Zavezniške vojaške uprave. Nad 10.000 ljudi je odkorakalo pred palačo Vojaške uprave in zahtevalo odgovor na svoje zahteve, predložene dne 28. maja. Množica pa je predrla policijske kordone in zahtevala, da sprejme predstavnik Zavezniške vojaške uprave njeno delegacijo. Ko je prišlo sporočilo, da ni mogoče dati odgovora, ker je predstojni častnik odsoten, je množica krenila na trg zato, kjer je bila proglašena splošna stavka, ki bo trajala, dokler ne bo laha Zavezniška vojaška uprava pozitivnega odgovora na zahteve puljskega ljudstva.

DEMOKRATIČNA ORGANIZACIJA TRŽAŠKIH VSEUČILIŠČNIKOV

Skupina italijanskih in slovenskih vseučiliščnikov je ustanovila tržaško federacijo, ki povezuje dijake, vpisane na tržaškem vseučilišču. Člani te federacije so lahko slušatelji tujih univerz, ki stalno bivajo v Trstu. Med drugim hoče tržaška vseučiliška federacija izboljšati položaj na tržaški univerzi in urediti težko socialno stanje njenih slušateljev. Hkrati bo zahtevala ustanovitev stolice za slovenski jezik. Tržaška federacija vseučiliške mladine bo pristopila k Mednarodni študentski zvezi, demokratični organizaciji, ki predstavlja dijaško mladino vsega sveta in ki bo vodila borbo za mir in demokratizacijo v svetu, zlasti za demokratizacijo šole ter univerze.

MNOŽIČNI ZBOROVSKI NASTOP NA OPČINAH

V nedeljo 8. junija je bil na Opčinah množični zborovski nastop, ki se je pretvoril v splošno ljudsko slavo ter prirčno manifestacijo slovensko-italijanskega bratstva. Program, ki so ga pričeli z Venturinijevo "Zdravico" je bil v celoti izveden. V svojih govorih sta tov. Furlan v italijanščini in tov. Pahor v slovenščini pozdravila vse goste in zbrano množico, predvsem pa zastopnike Italijanskega kulturnega centra in Slovenskoralni koncert.

MANEVER S SVETOGORSKO PODOBO

V sboto 7. junija so v zgodnjih jutranjih urah "odnesli neznanca" iz goriške stolnice podobno svetogorske Marije, ki bi jo morali prenesti v nedeljo v Solkan in od tam po

osmih dneh na njeno staro mesto, na Sv. Goro. Z odstranitvijo svetogorske podobne Matere božje se skuša izvajati dejanski pritisk na slovensko katoliško javnost in ustvariti med vernim slovenskim ljudstvom sovražno razpoloženje proti novi Jugoslaviji, v katere področje spada Sv. Gora v smislu nove razmejitevne črte. Spričo tega dejstva je popolnoma jasno, kdo je "ukradel" svetogorsko podobo. Zločin ima izrazito politično ozadje. Vse ljudstvo ta manever s svetogorsko podobo odločno obsoja.

DRUGI FIZKULTURNI ZLET V AJDOVŠČINI

V Ajdovščini se je zbrala mladina goriškega okraja na svoj drugi fizkulturni zlet. Pri nastopu so sodelovali mladinci in mladinke onih krajev, ki bodo priključeni Jugoslaviji. Izkazala se je tudi močna skupina goriškega predela cone A. Popoldanskega nastopa fizkulturnikov so je udeležilo več tisočglava množica. Še dolgo v noč se je razlegalo po ajdovskih ulicah veselo petje. Ljudstvo je bilo veselo spričo odličnega uspeha fizkulturnega zleta.

OBNOVA NA TOLMINSKEM

Tolminski okraj je še lani izpeljal večja obnovitvena dela. Obnovljeno je bilo podjetje lesne industrije v Klavšah. Letos bo lesno podjetje izdelovalo samo stavbno pohištvo za obnovitvena dela. Izdelovali se bodo podi, vrata in okna. Tudi bo podjetje pričelo z izdelavo tipiziranega pohištva iz trdega lesa. Nadalje bodo uredili na Poljubinskem polju mehanično in čevljarstvo delavnico. Tolminski okraj se industrializira, delovnemu ljudstvu ne bo manjkalo zaposlitve.

TATVINE UNRE PRED SODIŠČEM

Dne 9. junija je bila v Trstu sodna razprava pred Višjim zavezniškim vojaškim sodiščem proti članom civilne policije in železničarjem, ki so lani v avgustu odprli na nabrežinski železniški postaji železniški voz z Unrinim sladkorjem in si ga prisvojili 180 vreč. Za enkrat sedi na zatožni klopi pet stražnikov, šest železničarjev ter en civilist. Bivši policist Senica je potrdil svojo ovadbo, s katero je lani nekaj dni po izvršeni tatvini prijavil svojim predstojnikom to škandalozno krajo. Izpovedal je, da so mu stražniki objubljali delež pri tatvini, če bo molčal. Značilno je, da so Senico po ovadbi premestili iz Nabrežine v Trst, nato na Opčine, dokler ga niso v oktobru brez vzroka odpustili iz službe. Razpravo so že drugič odložili.

POROKA TIK PRED SMRTJO

27-letna Danica Kovačič iz Komna in 32-letni Štefan Fakin iz Škrbine sta se spoznala v Neustadtu v Nemčiji. Svoje prijateljstvo sta hotela povezati z zakonskimi vezmi in sta se dala pri sv. Jakobu v Trstu oklicati. V petek 6. junija je bil Fakin na obisku pri svoji nevesti v Komnu. Splezal je na češnjo, veja pa se je odlomila in si je Fakin pri padcu zlomil hrbtenico. Prepeljali so ga v tržaško bolnišnico, kjer so pa zdravniki ugotovili, da je njegovo stanje zelo resno. Zaradi tega je izrazil Fakin željo po poroki, ki jo je opravil bolnišnični kaplan. Kmalu po poroki je Fakin umrl za smrtnimi posledicami nesreče.

SMRTNA KOSA

V Ljubljani je umrl 6. junija goriški rojak prof. dr. Jože Bevk, doma iz Laharna na Šentviški gori. Mnogo je pretrpel v času fašističnega režima, se zatekel v Jugoslavijo. Iz Maribora je moral pred gestapovci bežati v Ljubljano. Odšel je v partizane in je po osvoboditvi prevzel pri prosvetni komisiji PNOO-ja v Trstu mesto referenta za srednje šole. Prof. dr. Jože Bevk je bil zlata duša, zvest tovariš.

V Tomaju je umrl 42-letni Rudolf Vran, v Škrbini 33-letni Štefan Fakin, v Trebčah Čuk Zeljko, v Trnovem pri Durski Bistrici kijučavničarski mojster Ludvik Kranjc, v Trstu 32-letna Neda Sancin, 35-letna Jolanda Gulič-Šva-

TRANSRADIO INTERNACIONAL

CORRIENTES 192
ESQUINA SAN MARTIN
BUENOS AIRES
TEL. 51. REYNO 4781

TELEGRAFIA AL EXTERIOR
TELEFONIA INTERNACIONAL
FOTO Y TELEGRAFIA
SERVICIO RADIO MARITIMO

TELEGRAMA

MAC1220 R4173 JU175 BELGRADE 17 12 NPT

PEŠNA V HORA DE REFERENCIA

NLT COMISION COORDINADORA BUENOSAIRES BROWN ALMIRANTE 670

947 JUL 13 AM 13 -24

SESTA POSILJKA 90 SANDUKA PRISPELI PREKO ALEKSANDRIJE

NEOSTECENO SPLIT

YUGOCROS.

Brzjav, ki javlja, da je prispelo v Split 90 zabojev poslanih potom Koordinacijskega Odbora za Pomoč Jugoslaviji. Blago je dospelo v dobrem stanju.

TRGOVINA JESTVIN
"JUGOSLOVANSKA ZVEZDA"
Močnik Ivan
SARACHAGA 4800
U. T. 67-6988

F. HRADILAK
FIAMBRERIA — Puesto Nº 8
Mercado "LAS MAGDALENAS"
Fco. Beiro 5276 - U. T. 50 - 6990

ra, 51-letna Ivana Vidali, 66-letna Marija Nefat, 41-letni Franc Rustja, 79-letna Marija Cerkevnik-Vidmar, 52-letna Marija Zeglar-Valenčič, 44-letni Franc Pribac, 73-letna Marija Parovel, 72-letna Ivan Stikovič, 22-letni Anton Fabris, 44-letna Marija Samsa-Vidmar. Pokojnikom bomo ohranili trajni spomin!

RAZNE NOVICE

—Porotno sodišče v Trstu je obsodilo na do smrti ječo 20-letnega Jožeta Skočaja iz okolice Materije, ker je 16. aprila umoril voznika Rudolfa Zadnika in Justa Butija iz Trsta, potem ko ju je izvalil v gozd pri Bazovici.

—V tržaškem lesnem pristanišču je izbruhnil te dni požar, ki je uničil več skladovnic industrijskega lesa. Šnoda gre v več milijonov.

—Drzni zlikovci so izropali trgovino z nogavicami v ulici Sv. Lazarja 9. ki je last Franca Kravosa. Odpeljali so okoli 800.000 lir vredne svilene ženske nogavice in druge predmete Policija poizveduje.

—Pri pobiranju granatnih nabojev je eksplozirala granata in usmrtila 40-letnega zidarja Deziderija Čuka.

IZ SAAVEDRE

Dne 27. VI. se je vršila v Floridi dobro uspela kinopredstava organizirana po pododboru U. S. J. in "Iv. Cankar".

Na platnu smo imeli priliko videti: Cafda de Berlin, Camarad V, in Nuevas Democracias Europeas.

Društvo "Iv. Cankar in U. S. J. pripravijo dne 27. julija ob 12 uri "asado" v društvenih prostorih Ramallo 4962, Saavedra.

Ker gre čisti dobiček za rekonstrukcijo Jugoslavije, priporočamo našim rojakom, da bi se pri "asadu" zbralo čimvečje število naših rojakov.

V slučaju slabega vremena se "asado" vrši naslednjo nedeljo.

JUGOSLOVANSKO VPRAŠANJE MED SLOVENCMI V PRETEKLOSTI

Dasi so Slovenci in Hrvatje dva bratrska naroda, ki sta si tudi najbližja sosedata, so bile včasih tudi zelo rahle vezi med njimi v prejšnjih dobah. To največ po krivdi dunajske vlade, katera je znala spretno sejati neslogo med podložnimi ljudstvi. Kljub rovarstvu dunajske vlade, so se že izdavnata našli rodoljubi, ki so iskali, ne samo kulturnih, nego tudi političnih vezi med bratskimi ljudstvi ter so že tudi razmišljali o politični združitvi obeh narodov.

Ko Vraz in njegovi pristaši niso uspeli s svojim ilirizmom med Slovenci, ni bilo dalje časa slišati o kakem jugoslovanskem političnem sodelovanju. Kulturna vzajemnost se je javljala kvečjemu v tem, da so Slovenci prevzeli besede za pojme, ki zanje niso našli takoj primerne domače besede. Ali tudi to ni dolgo trajalo. Pesniki in pisatelji so se na Levstikovo pobudo vedno pogosteje povračali nazaj k narodni pesmi in povesti kot k praviru in pravzoru vsega pesniškega ali pripovednega ustvarjanja. Glede na nekatere malodušneže, ki so menili, naj bi za kmeta pisali v domačem, za izobraženca pa v drugem (ruskem ali hrvatskem) jeziku, je proglasil Levstik v "Napreju" leta 1863 slovenščino za najmočnejšo oporo narodne kulture ter narodnega obstanka in to brez izjeme za sloje, višje in nižje, preproste in izobražene.

Ni pa bilo koristiljubje, marveč le strah za bodočnost naroda je narekoval željo, da bi se maloštevilni Slovenci naslonili na kak večji slovanski narod. Sprva so gledali predvsem na Rusijo, kot na najbolj mogočno slovansko državo. Na ljubljanskem dijaškem kongresu 4. sept. 1869 je prevladovalo mnenje večine, da je neobhodno potrebno, naj se Slovenci v slovstvu, ki ni namenjeno preprostemu ljudstvu, poprimejo ruskega jezika. Dejali so, da ne vidijo za slovansko bodočnost

nobenega napredka, če bi se oprijeli katerega si bodi jugoslovanskega jezika.

Takrat Slovincem pa tudi niso bila vseč samosvoja pota Hrvatov, ki so svojo politiko uravnavali vse preveč po zgledu Madjarov. Slovenci so bili mneja, da bi Hrvatje prej dosegli svobodo v družbi z ostalimi avstrijskimi Slovani, kakor v zvezi z nasilnimi in nezanesljivimi Ogri ter so svetovali Hrvatom, naj se ne dajo preslepti od Pešte.

Avstrijske vlade so se razburjale ob vsakem koraku, ki so ga napravili Slovenci skupno s Hrvati. V začetku poletja 1864 so sporočili policijskemu ministru na Dunaj, da so spodnještaterski Slovenci prepričani, da pride o priliki hrvatsko - slavonsko - dalmatinske razstave v Zagrebu do praznovanja pobratimije vseh slovanskih, zlasti pa jugoslovanskih narodov. Zagrebško pevsko društvo "Kolo" je med drugim povabilo pevška društva, vse slovenske čitalnice in tudi ljubljanskega Južnega Sokola. Iz zadrege je moral pomagati sam hrvatski ban s preklicem vabila "Kola", češ, da je izšlo brez njegove vernosti. Oblasti naj bi vplivale, da bi zastopniki slovenskih pevskih društev ali čitalnic ne hodili v Zagreb. Vsaj v večjem številu ne, ker bi bilo sicer treba uradno nastopiti. Učinek gomje ovadbe pa se je pokazal v tem, da sta bila Bleiweis in Costa ob priliki obiska zagrebške razstave pod policijskim nadzorstvom.

Sklenitev pogodbe med Avstrijo in Ogrsko je bolešno odjeknila med Slovenci. Saj je grozil dualizem, da postavi steno med Slovence in Hrvate za vsako vzajemno stremljenje. Presenečeni in razočarani so bili tudi Hrvati, ki so ostali sedaj osamljeni in praznih rok nasproti Madžarom, kateri so dosegli vse, kar so zahtevali. Pri osrednji vladi na Dunaju so se zavedali, da ni bilo v redu in lepo, kar so napravili. Zato jih je plašila vsaka beseda in vsaka kretnja jih je razburjala. V tem strahu so na Dunaju videli hrvatski upor in so vedeli, da bi Slovenci pomagali Hrvatom pri upor.

V strahu pred dualizmom so Slovenci še bolj pazljivo zasledovali jugoslovansko gibanje ter so bili vedno bolje poučeni o razmerah na Hrvatskem ko Hrvati o slovenskih. Nepričakovane pruske zmage nad Francozi leta 1870 so sprožile val navdušenja

— in nadutosti — tudi med avstrijskimi Nemci. Pruska zmaga jim je pomenila za bodočnost zmago nemštva nad avstrijskimi Slovani. Tu je bilo treba naglih rešitev in realnejših zvez kot je bilo sanjarenje o daljni Rusiji. Slovenski in hrvatski listi so začeli v podrobnostih razpravljati o jugoslovanskem vprašanju. Medtem ko so stali Slovenci dosedaj na stališču, naj bil jugoslovanstvo bilo le prehodno, dokler bi se namreč ne združili z Rusi, je pomenjalo Hrvatom cilj in konec. Slovenski mladi izobraženci so bili za spojitve z ruskim narodom, Hrvatje so se pa smatrali za ognjišče, ki naj ogreje in polagoma pritegne vse južne Slovence. Dogodki so pa streljali Hrvate, ki so se otresli svojih političnih sanj.

Jeseni 1870 je pozval hrvatski list "Zatočnik" grofa Andrassyja, naj izloči Hrvatsko od Ogrske tako, kakor je pred tremi leti izločil Ogrsko od Avstrije. Pravi, da bi se okoli te zbrale tudi slovenske dežele. Neki Madjar je prevzel to pobudo že za izvršeno delstvo ter pridal Slovenijo kot posebno deželo Hrvatski. Takrat je "Slovenski narod" zagotavljal Madjare, da so Slovenci pripravljeni vdati se tistemu, ki jih zedini, na jugoslovanstvo nasloni in reši ponemčevanja. Mislili so, da se jim v vzajemnosti s Hrvati ni bati pomadjarjenja a ponemčevanja pa zelo. Jurčič pa ni mislil na ogrsko pomoč. Zato je priporočal, naj se Slovenci še naprej razvijajo na osnovah lastne bitnosti in kulture, ki jo daje jezik. Le tako in ne v kaki nenaravni ali pre nagljeni stopitvi s Hrvati, se bodo široke plasti ljudstva obvarovale germanizacije in mnogo že napel izgubljenega ozemlja se bo dalo zopet pridobiti nazaj. "Zatočnik" je odvrnil, da tudi Hrvatje mislijo samo na politično zvezo in da ne odobravajo prenape-težev, ki smatrajo Slovence za planinske Hrvate.

To približevanje Slovencev in Hrvatov je dalo povod, da je hrvatska opozicija sklicala v novembru 1870 sestanek v Sisek, kamor so prišli tudi štirje Slovenci. Hrvati so bili pripravljeni priznati Sloveniji popolno samoupravo v državnopravni zvezi s Hrvatsko a obedve bi se združili z Ogrsko. Slovenci s tem niso bili zadovoljni, ker

RADIO

Izdelovanje novih aparatov ter vsakovrstna popravila izvršuje

JAKOB KREBELJ

CESPEDES 3783 (vogal Avda. Forest Tel. št. 54 - 4650

Restavracija

A. BENULIČ & KUSERIČ

Izborna hrana Zmerne cene CHORROARIN 596

Zobozdravnika

Dra. Samoilovič
Dr. Feliks Falicov
Sprejemata od 10—12 in od 15—20 ure
DONATO ALVAREZ 2181

Dr. CONSTANTINO VELJANOVICH

Sala especial para tratamientos del reumatismo y sala de Cirugia

Atiened: Lunes - Miércoles y Viernes Pedir hora por teléfono

Defensa 1153 U. T. 34-5319

Dr. A. Kirschbaum

Dra. María Kirschbaum
ZOBODZRAVNIKA

LOPE DE VEGA 3382 U. T. 50-7387

TRGOVINA ČEVLJEV BELTRAM

Vas po domače postreže. Pridite, pa se boste prepričali! Se priporoča
Albert Beltram
DONATO ALVAREZ 2288
Buenos Aires

RESTAURANT MIRO MERKUZ A LORIA 472

SLOVENSKA BABICA
Filomena Beneš de Bilek
LIMA 1217. U. T. 23-3389. Buenos Aires

PLANOS — CALCULOS
V. L O J K
Técnico Constructor
Pedro Moran 5130 - U. T. 50-7186

Foto - Arte MARCOS
Najpopularnejša na Dock Sudu
Facundo Quiroga 1325 U. T. 22-8327

CORTINAS ENROLLABLES de MADERA COMPOSTURAS EN GENERAL

Calderón 2851 - Bs. Aires - T. A. 50 - 1344

ROJAKI V ROSARIO IN PROV. SANTA FE

Če potrebujete uradne prevode vaših krstnih, poročnih in drugih listin, obrnite se na našega prevajalca (Traductor Público Judicial)
SAN LORENZO 937 Rosario

INDUSTRIJA PAPIRJA

W I D E R
Andrés Fereyra 3965 U. T. 61-2260
Buenos Aires

Casa "VILLA REAL"

— SEPELIOS DE CALIDAD —
LUJOSOS AUTOS PARA CASAMIENTOS.

— de —
Victor M. Herrera

Consulte:
Avda. FCO. BEIRO 5000 U. T. 50 - 4791
esq. Bermúdez

takratna Ogrska je ovirala vsako svobodno napredno gibanje. Bali so se tudi, da bi po Sloveniji zavlada razmere, kakoršne so bile na Hrvaškem (saj so sklicali sestanek v Sisek zato, ker je ta ležal že v Vojaški Krajini, kamor ni segala policijska oblast bana Raucha). Predlagali so zato, naj bi se na osnovi hrvatskega državnega prava združili Hrvatska in Slovenija v narodnopolitično celoto, ki bi nasproti Avstriji zavzemala enako stališče kot ga Ogrska že ima in ki ga skuša izvojevati Češka.

Za to rešitev jugoslovanskega vprašanja v zvezi z avstrijsko polovico države so upali Slovenci lažje pridobiti dunajsko vlado. Tej bi se ne bilo treba bati premočne Ogrske. Hrvatska in Slovenija pa bi bila tako po številu prebivalstva in po zemljepisni legi najvažnejša skupina v državi, a še posebno važnost bi imela, kadar bo treba reševati zadevo sonarodnjakov v razpadajoči Turčiji. V Sisku pa niso napravili nobenih določenih sklepov. Saj maloštevilni slovenski odposlanci niso bili upravičeni, da sami odločajo o tako važnih stvareh. Pa tudi Hrvati so želeli naj se o tem vprašanju razpravljati po listih in v strankah. Tudi na ponovnem sestanku, ki se je vršil v decembru istega leta v Ljubljani, ni prišlo do odločilnih zaključkov.

Politični razgovori leta 1870 so se odlikovali po svoji jasni stvarnosti v tem, da v politične zadeve niso mešali jezikovnega vprašanja. Težišče jugoslovanskega problema je bilo najbrž po Jurčičevi zaslugi postavljeno na politično polje: najprej je treba izvojevati zedinjeno Slovenijo v Avstriji, potem bi sledila fedrativna zveza s Hrvaško — v okviru monarhije seveda — in končno tesna solidarnost s sonarodnjaki izven Avstrije.

Izvažno narodno utripanje in zanimanje za usodo jugoslovanskih bratov je rodila vstaja v Bosni in Hercegovini leta 1875. Vsi slovenski listi so obširno pisali o bojih z namenom zbuditi med ljudstvom narodno zavest. Leto dni kasneje je izbruhnila vojna med Srbijo in Turčijo, spomladi 1877 je pa izšla ruska vojna napoved, ki so jo avstrijski Slovani navdušeno pozdravljali. Slovenci so želeli uspeha ruskemu orožju tudi zato, ker bi ruski poraz imel slabe posledice za vse av-

strijske Slovence. Madjari in Nemci so pa nasprtovali vsem ruskim ponudbam, ker niso marali povečati števila Slovanov v državi. Leto pozneje na berlinskem kongresu je pa Avstrija pristala na zasedbo Bosne in Hercegovine.

Prav v tem času (jeseni 1878) je Bož. Raič naglašal na Bleiweisovi slavnosti, da mora biti prva skrb Slovencev, združiti se najprej v zedinjeni Sloveniji in šele potem v Južno Slavijo,

oboje pa je treba pripravljati z delom in širjenjem te zamisli.

Od tedaj res ni več zaspala ta misel med Slovenci, ki so se z nastopom sedanjega stoletja še posebno pripravljali na ugodno rešitev tega vprašanja, katero je bilo rešeno ob koncu prve svetovne vojne. Bilo je pa za Slovence le deloma rešeno, ker tretjina Slovencev (Primorci in Koroški Slovenci) niso bili vključeni z ostalimi v Jugoslavijo.

Pod Snežnikom...

FRANČEK BOHANEC

Vsak strel je Levčeva mama posebej čutila, čeprav so strojnice drdrale, kot bi tisoč vozov drvelo po kameniti cesti za Iga vasjo. Partizani so pregnali črnosrajčnike iz Podcerkve, z Dan so sami zbežali, le na hribu kraj Loža so se še obdržali. Mama se je naslonila na okno. Noč se je pobjiskavala. Zdelo se ji je, da se je srebrno zasvetilo nad visokim Snežnikom, ki je spal nad prostrano Loško dolino. Obšla jo je silna moč. Zavila se je in odšla v kuhinjo pripravljat jedi. Kmalu je zagorel ogenj v peči, ki je od strani ožaril njen kleni obraz. Lasje so ji silili in silili izpod rute.

V kuhinjo je pritekel pastir. Komaj je lovil sapo. Drobno telo se mu je treslo od veselja in tudi od strahu malo. Oči so v temi zgledele še večje in uhlji so mu še bolj štrleli na vsako stran.

"Mama! lepo vas prosim, mama, dajte mi že... Mudi se!"

Dvignil je roke, potem pa ni ničesar več spravil iz sebe. Zagledal se je skozi okno. Svinčeni val je kakor hudournik drvel v dolino. Pod Snežnikom je nekdo zakuril kres, da se je rdeč svit razlil po dolini. Pastir se je zopet stisnil k mami, ki je imela polne roke dela. Njen sin je pri partizanih. Nocoj, pride gotovo domov. Kako rada bi mama videla svojega Vinka!

Pred meseci je bil odšel. Dolge kolone italijanskih tankov so se plazile

po dolini. Čez široko nebo od Snežnika do Križa se je zbralo neurje. Iz temnih oblakov je curljalo, kakor bi kdo jokal za pogrebom. Pozno v noč je Levčeva mama slonela za mizo. Po koteh, na veliki javorjevi mizi, za pečjo, pod posteljama, v oknih, da povsod se je pokazala trda tema. Nič prijetnega ni bilo nikjer, vse je minilo, kot bi nikoli več ne mislilo posijati sonce. Vinko je tesal hrastje. Počasi je vstal, nekoliko so se mu zamajale noge, korak mu je trdo odmeval po mračni sobi, poljubil je mamo in šel. Ničesar mu ni rekla v slovo, niti pogledala ni za njim, kako se je zgubil v sadovnjaku. Vinko je bil edinec. Očeta so pred leti pokopali, sedaj je na domu ostala samo Levčeva mama s pastirjem.

Nato so bili partizani sleherno nač gostje v njeni hiši. Bila je vsem mama, dobra mama. Čez dan pa je pastir nosil v gmajno jesti.

"Mama! Hitro kuhajte! Nesti jim moram!" je to noč prosil pastir. Mama se mu je zasmejala, ga pobožala po laseh in mu odgovorila:

"Fantek, nocoj vendar ne bodo pozabili na naju!"

Za vasjo se je razlegel krik. Skozi vas so bežali Lahi. Zakadili so se tudi v Levčevo hišo. Pod oknom je zavpil Drobnič. Kdo izmed Notranjcev ni poznal tega zvitoglavca podrepca? Majhen je bil in trebušast. Hojo je imel podobno medvedu. Ko je zavohal dobro kupčijo, se je zasukal po

prstih kot maček. Okrog Lahov mu je dišalo. Prav tako je bila njegova žena trgovka omamljena. Vse je tako naneslo, da je kuhala laškimi oficirjem. Oba sta se pomenila še nekaj z župnikom in so začeli hoditi s fašisti. Vsak dan je katerega zmanjkalo. Pa ljudje niso mogli prenesti tega. Nocoj so partizani napadli dolino in Drobnič je moral zbežati z Lahi. Zakadili so se proti Iga vasi. Mama je namesto sira pričakala fašiste.

Črnosrajčniki so prebrskali vse kote. Odšli so, pa jih je Drobnič prignal nazaj v sobo. Zvezali so pastirja in ga na gnojni jami ustrelili.

Streljanje se je ponovilo. Visok dim se je dvignil za vasjo. Krave so mukale, kakor bi žive pekli. Lahi so preskočili plotove in zbežali. Levčev Vinko se je vrnil domov.

"Z nami moraš, mama!" je rekel in jo objel čez pas. Potem sta zvezala cule in se je mama priključila stotim ljudem, ki so se spenjali v hrib. Ljudje so se poskrili pod Snežnikom.

(Nadaljuje v prihodnji številki)

ŽELEZO - BETONSKO PODJETJE
Bratov Komel
ZA NAČRTE IN PRERAČUNE
Bernaldez 1655 U. T. 67-1411

Prevozno Podjetje "GORICA"
Lojk Franc
Villarroel 1476 U. T. 54-5172

FABRICA DE MOSAICOS
ALBERTO GREGORIĆ
Venta de materiales de construcción
Avda. Fco. Beiró 5671 U. T. 50-5383

PIVARNA — Kroglišče in Keglišče
PODGORNIK FRANC
Warnes 2113 La Paternal

Gran Recreo "LLAO-LLAO"
Juan Oberdank
Rio Carapachay U. T. (749) Tigre 0689

Slovenska Cvetličarna "LOS ALPES"
Hostar Anton
Triunvirato 4223 U. T. 51-0782

Krojačnica "Gorica"
Franc Leban
WARNES 2191 Buenos Aires
Naproti postaje La Paternal

Stavbinska Kovača
G. ŠTAVAR & K. KALUŽA
Laprida 2443 Florida, FCCA

RESTAURACIJA
"PRIŠKODNIKU"
Kroglišče in Keglišče

Jožef Škodnik
Añasco 2652 U. T. 59-8995

HERRERIA DE OBRAS
BRATA RIJAVEC
Izdeluje vsa v stroko spadajoča dela
Segurola 1608-14 U. T. 67-6250
Buenos Aires

BAR - PIZERIJA

Vedno sveže pivo in druge vsakovrstne pijače. — Rezervirani prostori za družine.

Peter Filipčič

WARNES 2101 vogal GARMENDIA
na Paternalu U. T. 59-2295

FARMACIA "SOLEH"
Servicio nocturno de urgencia
Avda. Fco. Beiró 4984 U. T. 50-2079

Dr. Hinko Halpern

Specijalist notranjih bolezni
Drdinira vsak dan od 16 do 20 ure
San Martín 955 - 1 nad. - dep. C
U. T. 32-0285 in 0829

LASTNA PEKARNA ni TRGOVINA
JESTVIN

"Triestina"

Lastniki:

KUKANJA in BRATA GEC
25 de Mayo 2606 CORDOBA

Corporación Médica "SUIPACHA"

ZDRAV. POMOČ ZA VSE BOLEZNI
Directores:

Dr. A. Izaguirre, Dr. H. J. Durán
y Dr. L. V. De La Puente
Sprejem: pop. od 15 — 20.
Ob nedeljah-praznikih: od 9 — 12.
Govori se Slovenski
SUIPACHA 28

KROJAČNICA "LA TRIESTINA"
Izdeluje po najmodernejšem kroju

DANIJEL KOSIČ
Calderón 3098 - Devoto - Buenos Aires

KROJAČNICA
Franc Melinc

Paz Soldan 4844 U. T. 59-1356

Jekše Ektor
MIZARSKA DELAVNICA
Dr. Luis Belaustegui 4466
U. T. 67-3621

RESTAVRACIJA in BAR

Peter Benčič

Lastnik.

INDEPENDENCIA 4202 — BS. AIRES

Recreo "Europa"

Pripraven za nedeljske izlete v Tigro.
Prevoz s postaje Tigre FCCA. do Recrea in nazaj:

Lastnika

BRATA ROVTAR

Tigre FCCA. — T. A. 749 - 589
Rio Carapachay

TRGOVINA JESTVIN

Srečko Turel

TRELLES 1402 U. T. 59-4104

AYUDA A LA RECONSTRUCCION DE YUGOSLAVIA

(Continuación de la página 2.)

a ello los establecimientos de educación y cultura. Las herramientas y los instrumentos agrícolas no escaparon a la destrucción general. Nada que quedó intacto.

Pero algo quedó intangible, a pesar de los esfuerzos del enemigo y de la adversidad. Como dijo aquel valiente y pundonoroso rey de Francia: "Todo se ha perdido menor el honor." Quedaban en pie también en nuestra patria la dignidad, el honor y la voluntad, y sobre todo el espíritu yugoslavo que jamás pudo ser extinguido. Y con estas cualidades insuperables, salvadoras de la raza, los pueblos yugoslavos se han erguido estocadamente, una vez más, y han proseguido el camino que la historia de su estirpe le ha señalado; el camino hacia el concierto de las naciones más civilizadas y más prósperas, pero libres e independientes en todo sentido.

Yugoslavia, como todos los otros países que han sufrido los horrores de la guerra en carne propia, tiene derecho a la ayuda, de propios y extraños; de propios por razón natural; de extraños, por haber colaborado y contribuido al triunfo de la justicia y la libertad con la pérdida de preciosas vidas de un millón y setecientos mil de sus hijos, ofrecidas en holocausto de la civilización y derechos humanos. Los propios se la ofrecen incondicional y desinteresadamente, como los buenos hijos a la madre; mientras los extraños, se la niegan, si no se la piden de rodillas, como el más pobre de los mendigos. Esto no lo soporta la dignidad yugoslava, como jamás lo ha tolerado durante la vida de su gloriosa historia. Los yugoslavos prefieren, si es necesario, vivir sumidos en la pobreza antes que vivir ricos de rodillas. Como buenos y fieles aliados en la guerra han dado mil veces prueba de ello: muriendo siempre de pie. Ante este deplorable dilema, y sin vacilación alguna, los pueblos yugoslavos se han puesto nuevamente a luchar, pero esta vez para conquistar la paz y su mejor bienestar. Se han trazado su plan de reconstrucción y renovación con recursos y elementos propios, animados por su capacidad física y mental, y especialmente por su férrea voluntad que los caracteriza. Y allí los tenéis otra vez haciendo milagros! Todos los puentes y plantas

industriales han sido levantado, las vías férreas y caminos reconstruidos, las casas techadas, los transportes casi normales; y la vida en general está ya en plena evolución. ¡Alegrámonos pues de este verdadero prodigio! ¿Pero entonces ya no necesitan de ayuda? — Si la necesitan y con urgencia; porque al recibirla se alivia el sufrimiento y se facilita su labor. Necesitan ayuda de toda clase y sobre todo en herramientas, instrumentos agrícolas y de construcción. El plan de Yugoslavia no es solamente el de la reconstrucción sino el de la superación y la renovación, y en este precisamente están concentrados todos los anhelos y aspiraciones de los pueblos yugoslavos; en renovarse y superarse.

En los principales centros de la inmigración yugoslava se han organizado comisiones de ayuda a la reconstrucción de Yugoslavia. En Buenos Aires, como es ya público y notorio también está funcionando con su sede en el Consejo Central Yugoslavo, Santa Fe 2944. Al tesorero de éste, señor José Marinković, hay que girar todo dinero recolectado a tales efectos. Ningún yugoslavo debe quedar sin aportar su óbolo y cumplir una vez más con su deber de patriota.

Mateo Bojanić.

Ferdinand Cotič

Trgovina z železnino

Lope de Vega 2989
U. T. 50-1383

TRGOVINA JESTVIN

Oton Turel

ANDRES LAMAS 1265
U. T. 59-1892

Kadar imate opravka v Bs. Airesu ne pozabite, da boste najbolje postreženi po zmernih cenah v HOTELU "PACIFICO"
Anton Bojanovič
CHARCAS 769 — BUENOS AIRES

MERCADO

"Las Magdalenas"

CARNICERIA — RAUBAR
Puestos 21, 24, 25. Avda. Fco. Beiró 5276

EDINA SLOVENSKA ESTAVBENIKA
V SAAVEDRI

ANDREJ BOŽIČ in SIN
Tehnična konstruktorja
Ruiz Huidobro 4554-58 U. T. 70-6112

PIZZERIA
Emil Laurenčič

Avda. Fco. Beiró 5315
U. T. 50-3525

NOVO STAVBENO PODJETJE

R. Strehar - J. Lisjak

Calle Ramón Lista 5552 — U. T. 64-1509
Za kalkulacije - Proračuna in Firmo obrnite se do novega konstruktorja
RUDOLFA STREHAR
Zasebno: Calle Virgilio 2941.

TOVARNA POHIŠTVA
VINKO ROGELJ
BLANCO ENCALADA 249-261
VILLA ESCASO U. T. 652-0133

TISKARNA
Rudolf Živec
SARMIENTO 40 Caseros
T. A. 757 (Santos Lugares) 1101

MEHANIČNA DELAVNICA
JOSIP HLAČA
Villa Real 140. J. Ingenieros. U. T. 757-640

Slovenska Juridična Pisarna

Odškodnine, Odslovitve, Nezgode, Dedščine in vse Sodnijske Tramitacije
Urardne ure: od 18 do 20
DIAGONAL NORTE 119 - Piso 8
Escritorio 823 (Nasproti Obelisku)
T. A. 35 - 6243 Buenos Aires

Tiskarna "Córdoba"

Tiskarsko podjetje naših rojakov

Ferfolja, Baretto & Paškulin

Izvršuje vsakovrstna tiskarska dela

- VSAKOVRSNE TRGOVSKE TISKOVINE
- KNJIGE, BROSURE, REVIFE, ČASOPISI, KOLEDARJI
- PROPAGANDNI LETAKI IN LEPAKI
- VSAKOVRSNA VABILA — VIZITKE, itd.
- GUMIJASTI PEČATI ZA PODJETJA IN DRUŠTVA.
- KNJIGOVEZTVO

BUENOS AIRES

Gutenberg 3360

T. A. 50 - 3036

Nasproti postaje tramvaja Lacroze na Avenidi San Martín

Ugodna prevozna zveza: Tramvaj Lacroze in Subteraneo Lacroze
Omnibus 66, Tramvaj šte. 85 in 86, Kolektivi 5, 8, 20, in 108.

MECANICA y ELECTROTECNICA

E. LOZEJ y W. COX
Avda. Riestra 1115 U. T. 61-0656

Colocación de Vidrios, Cristales y Espejos
MOISES GERBIEZ
Nazca 695 (planta baja) U. T. 63-771

STAVBENI KOVAČ
FRANC ČOHA
Calderón 2779 U. T. 50-6655

RADIOTEHNIK
AVGUST COTIČ
Excelsior 1500 U. T. 757-301
Sáenz Peña, F. C. P.

SLOVENSKA GOSTILNA
ALEKSIJ TREBŠE
Avda. San Martín 6470 U. T. 50-5106

RAZPRODAJA KRUA
TROBEC GUŠTIN
Dovažam na dom
Heredia 477 U. T. 51-7165

STAVBENI PLESKAR IN TAPETAR
MARIJ MEDVEŠČEK
Guevara 525 U. T. 54-0624

BAZAR "DANUBIO"
D. UGLEŠIČ
Avda. San Martín 2902 U. T. 59-0835

TRGOVINA JESTVIN
"PRI ČERNICU"
C. Ramón Lista 5650 - U. T. 64-1509

CASA "SOULET"
Materiales de construcción
Electricidad - Sanitarios - Maderas
Av. F. Beiró 5682. U. T. 64-3288. Bs. As

"ALMACEN"
PETER ČUČIČ
Excelsior 1500 - U. T. 757-301, Sáenz Peña

Reinaldo Wasserman
MEDICO
Nazca 2381 U. T. 50-284

MIZARSKA DELAVNICA
Izdelava pohištva
IGNAC KOŠER
Guido Spano 655 Munro, F. C. P.

UMETNO STAVBENO MIZARSTVO

Kovinska Okna in Polkna
FRANC BANDELJ
Avda. de los Incas 5021 U. T. 51-5184

Quesería y Fiambrería "LA AMERICA"
de Cuero y Fernández
Avda. Fco. Beiró 5399 — U. T. 50 - 8568

JUGOSLOVANSKA GOSTILNA
V MUNRO
JANKO POLIAK
Ituzaingó 4267 MUNRO

TRGOVINA JESTVIN "TRST"
S. C. MIHELJ
Charcas 3120 U. T. 72-4957

PRODAJA SADJA IN ZELENJAVE
J. TRUDEN in B. TRAMPUZ
Triunvirato 2901

RESTAVRANT "ČAVEN"
IVAN LEBAN
Lope de Vega 2931 Bs. Aires

RESTAVRACIJA
IVANČIČ RUDOLF
Añasco 2622

KROJAČNICA
CIRIL PODGORNİK
Tinogasta 5206

KROJAČNICA
J. R. BOŽEGLAV
Triunvirato 2891 U. T. 54-2629

FIDEOS FRESCOS
de NATALIO DOMINI
Bazurco 3425 U. T. 50-8913

SPLOŠNO STAVBENO MIZARSTVO
ANTON FORNAZARIČ
España 558 — J. Ingenieros — F. C. P.
U. T. 757 - Santos Lugares - 271

MERCADITO "CHISPAGO"
MILAN ŠIRCA
Lope de Vega 2746

HERRERIA DE OBRA
HUMAR y MAČUK
Av. Central 3720
Calle No. 2 3729 U. T. 741-4520

ELECTRICIDAD Y PLOMERIA
JOSE RADAN
Bernaldez 1550 Buenos Aires